

Udskriftsdato: 15. december 2025

2007/2 LSF 134 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og om ophævelse af lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier) (Producenters og importørers ansvar for udtjente batterier og akkumulatorer m.v.)

Ministerium: Miljøministeriet

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og om ophævelse af lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier)¹⁾

(Producenters og importørers ansvar for udtjente batterier og akkumulatorer m.v.)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1757 af 22. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnote 1 til lovens titel* ændres »og direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 345, side 106).« til: », direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 345, side 106) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, (EU-Tidende 2006 L 266, side 1).«

2. § 9 i, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Producenter og importører: Enhver, der

- a) fremstiller og forhandler elektrisk eller elektronisk udstyr i Danmark under eget varemærke,
- b) under eget varemærke videreforhandler udstyr i Danmark fremstillet af andre leverandører, dog ikke hvis producentens varemærke er angivet på udstyret,
- c) erhvervsmæssigt importerer elektrisk eller elektronisk udstyr til Danmark til videresalg, eller
- d) leverer elektrisk eller elektronisk udstyr fra en anden EU-medlemsstat direkte til husholdninger i Danmark ved hjælp af fjernsalg.«

3. § 9 j, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

4. I § 9 j indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Danske eksportører, der leverer elektrisk eller elektronisk udstyr direkte til husholdninger i andre EU-medlemsstater ved hjælp af fjernsalg, skal overholde den pågældende EU-medlemsstats regler om gennemførelsen af direktiv om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), herunder opfylde forpligtelser om tilbagetagning og særskilt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr i den pågældende EU-medlemsstat.«

5. § 9 k, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

6. I § 9 k, stk. 3, 2. pkt., § 9 l, stk. 2, der bliver stk. 3, § 9 m, stk. 2, § 9 n, stk. 4, og § 9 r, stk. 2, ændres »§ 9 t« til: »§ 9 æ«.

7. § 9 l, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

8. I § 9 l indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregistret nævnt i § 9 æ.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

9. I § 9 n, stk. 3, ændres »§ 9 j, stk. 2« til: »§ 9 z, stk. 1«.

10. I § 9 n, stk. 4, ændres »§ 9 l, stk. 2 og 3« til: »§ 9 l, stk. 3 og 4«.

11. § 9 n, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.

12. § 9 n, stk. 6, der bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Oplysninger i medfør af stk. 1-4 kan forlanges afgivet i en bestemt form.«

13. § 9 q, stk. 1, 2. pkt. ophæves.

14. § 9 q, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregistret nævnt i § 9 æ.«

15. § 9 q, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.

16. I § 9 s, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 9 q, stk. 2« til: »§ 9 z, stk. 1«.

17. § 9 s, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 q, stk. 1, og regler fastsat i medfør af § 9 q, stk. 3 og 4, og § 9 æ.«

18. § 9 s, stk. 3, 1. pkt., ophæves.

19. §§ 9 t- § 9 v ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 9 t. I §§ 9 u-9 z forstås ved:

- 1) Batteri eller akkumulator: Enhver elektrisk energikilde, som dannes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som består af en eller flere primære battericeller, der ikke kan genoplades, eller af en eller flere sekundære battericeller, der kan genoplades, bortset fra batterier og akkumulatorer, som benyttes i
 - a) udstyr med tilknytning til beskyttelsen af Danmarks væsentlige sikkerhedsinteresser, våben, ammunition og andet udstyr, bortset fra produkter, der ikke er fremstillet til specifikt militære formål, eller
 - b) udstyr, der er beregnet til opsendelse i rummet.
- 2) Batteripakke: Enhver samling af batterier eller akkumulatorer, der er forbundne, indkapslet eller forbundne og indkapslet til en samlet enhed, som slutbrugeren ikke skal kunne dele eller åbne.
- 3) Bærbart batteri eller bærbar akkumulator: Ethvert batteri eller knapcellebatteri eller enhver batteripakke eller akkumulator, der
 - a) er forsegleet,
 - b) kan være håndholdt, og
 - c) ikke er et industribatteri eller en industriakkumulator eller et bilbatteri eller en bilakkumulator.

- 4) Knapcellebatteri: Ethvert lille rundt bærbart batteri eller enhver lille rund bærbar akkumulator, hvor diameteren er større end højden, til anvendelse i specialudstyr, herunder høreapparater, armbåndsure, mindre bærbart udstyr og nødstrøm.
- 5) Bilbatteri eller -akkumulator: Ethvert batteri eller enhver akkumulator, der leverer strøm til startmotor, lygter og tændingsanlæg.
- 6) Industribatteri eller -akkumulator: Ethvert batteri eller enhver akkumulator, der udelukkende er udviklet til industrielle eller erhvervsmæssige formål eller anvendes i enhver form for elektriske køretøjer.
- 7) Udtjent batteri eller akkumulator: Ethvert batteri, der er affald i henhold til regler fastsat i medfør af § 44.
- 8) Producenter og importører: Enhver i Danmark, som for første gang erhvervsmæssigt markedsfører batterier eller akkumulatore, herunder hvis disse er indbyggede i udstyr eller køretøjer i Danmark. Ved markedsføring forstås overdragelse eller tilrådighedsstillelse til tredjemand mod eller uden vederlag, herunder indførsel i det danske toldområde.

§ 9 u. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatore skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bærbare batterier og akkumulatore.

Stk. 2. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatore skal finansiere den kommunale indsamling af bærbare batterier og akkumulatore. Udgiften til indsamlingen udgør 2,70 kr. pr. kg markedsførte bærbare batterier og akkumulatore. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele ørebeløb.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen, jf. stk. 1, fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregistret nævnt i § 9 æ.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatore, herunder om tidsfrister for afhentning og regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 ø, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1 og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører kan undtages fra kravet i stk. 1, hvis producenten eller importøren i forhold til det danske markeds størrelse markedsfører meget små mængder bærbare batterier og akkumulatore i Danmark.

§ 9 v. Producenter og importører af industribatterier og -akkumulatore skal tilbagetage og særskilt håndtere et udtjent industribatteri eller en udtjent industriakkumulator, uanset dets kemiske sammensætning og oprindelse, når de markedsfører et nyt industribatteri eller en ny industriakkumulator. Producenter og importører er ligeledes forpligtet til at tilbagetage og særskilt håndtere udtjente industribatterier eller -akkumulatore fra slutbrugeren, hvis producenten eller importøren har markedsført industribatteriet eller -akkumulatoren, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om tilbagetagning af industribatterier og -akkumulatore, jf. stk. 1, herunder regler om slutbrugernes mulighed for at få oplysninger om, hvem der er producent eller importør af et industribatteri eller en industriakkumulator.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at industribatterier og -akkumulatore, som kan være håndholdte, skal indgå i tildelingsordningen for bærbare batterier og akkumulatore, jf. § 9 u, stk. 4.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1 og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 5. Producenter og importører og brugere af industribatterier og -akkumulatorer kan indgå aftaler om, at slutbrugerne finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering.

§ 9 w. Producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer skal i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bilbatterier og -akkumulatorer. Producenter og importører skal oprette ordninger for tilbagetagning i slutbrugernes nærhed, medmindre tilbagetagning sker i forbindelse med de ordninger, der er nævnt i § 9 q, stk. 1. Miljøministeren fastsætter regler om den geografiske fordeling af modtagepladser.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregistret nævnt i § 9 æ.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bilbatterier og -akkumulatorer, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører, tidsfrister for afhentning og regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 ø, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1 og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller producentregistret i § 9 æ. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 5. Producenter og importører og brugere af bilbatterier og -akkumulatorer fra erhvervsmæssige køretøjer kan indgå aftaler om, at slutbrugerne finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering.

§ 9 x. Miljøministeren fastsætter regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse slutbrugere af batterier og akkumulatorer om de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatorer, hensigtsmæssigheden af ikke at bortskaffe udtjente batterier og akkumulatorer sammen med usorteret husholdningsaffald, men at deltage i de særskilte indsamlingsordninger, de indsamlings- og genvindingsordninger, som slutbrugerne har til rådighed, og slutbrugernes rolle i forbindelse med genvindingen af batterier og akkumulatorer. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse om betydningen af den påførte mærkning i forbindelse med markedsføring af batterier og akkumulatorer. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 2. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal afholde offentlige oplysningskampagner. Miljøministeren fastsætter de nærmere regler herom, herunder regler om indhold og omfang.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om, at apparater, hvori batterier og akkumulatorer er indbyggede eller indeholdte, skal ledsages af en vejledning, der viser, hvordan de kan fjernes på en sikker måde og om nødvendigt om arten af det indbyggede batteri eller den indbyggede akkumulator. Ministeren fastsætter ligeledes regler om undtagelser fra denne vejledningspligt.

Stk. 4. Ved salg af nye bærbare batterier og akkumulatorer må slutbrugerne ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genvinding af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

§ 9 y. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde, type og kemisk sammensætning af batterier og akkumulatorer, der er markedsført, tilbagetaget, genvundet eller nyttiggjort, den eksporterede mængde tilbagetaget affald, og oplysninger om, hvorvidt forpligtelsen efter § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er overdraget til andre.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med

overholdelse af reglerne i § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, og regler udstedt i medfør af § 9 u, stk. 5, § 9 v, stk. 5, § 9 w, stk. 4, og § 9 x.

Stk. 3. Oplysninger i medfør af stk. 1 og 2 kan forlanges afgivet i en bestemt form.

§ 9 z. Forpligtelserne efter § 9 j, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter oplysningsforpligtelserne efter § 9 n, stk. 1-4, § 9 s, stk. 1 og 2, § 9 x, stk. 1, og § 9 y, stk. 1 og 2, helt eller delvist kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler for de kollektive ordninger, herunder om

- 1) at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en kollektiv ordning, og
- 2) de kollektive ordningers organisering.

Stk. 4. For så vidt angår kollektive ordninger for elektrisk og elektronisk udstyr, kan miljøministeren fastsætte regler om,

- 1) at den kollektive ordning stiller en passende sikkerhed, jf. § 9 k, stk. 1, på vegne af producenter og importører, der deltager i den kollektive ordning, og
- 2) at producenter og importører kan undlade at stille sikkerhed, jf. § 9 k, stk. 1, ved i stedet at deltage i en kollektiv ordning, der repræsenterer en passende sikkerhed.

Stk. 5. For så vidt angår kollektive ordninger for udtjente biler, kan miljøministeren fastsætte regler om

- 1) etablering af et passende antal modtagepladser i en kollektiv ordning, således at det sikres, at ejeren eller indehaveren af en udtjent person- eller varebil kan aflevere denne til en modtageplads inden for en rimelig geografisk afstand, og
- 2) at en kollektiv ordning skal sikre, at godkendte affaldsbehandlere får adgang til at affaldsbehandle biler på gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår.

§ 9 æ. Miljøministeren fastsætter regler om oprettelse og drift af registre over producenter og importører, om at producenter og importører, som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4, og § 9 t, nr. 8, har pligt til at tilmelde sig registret, og om deres pligt til at indgive oplysninger hertil.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal videregives fra producentregistret, herunder om hvilke oplysninger fra producentregistret der skal gives til ministeren.

§ 9 ø. Miljøministeren kan til en privat organisation, jf. stk. 2, henlægge kompetencen til at

- 1) administrere tildelingsordninger efter § 9 j, stk. 3, § 9 r, stk. 1, § 9 u, stk. 4, og § 9 w, stk. 3,
- 2) vurdere, om forpligtelsen efter § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, og § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er opfyldt, herunder give en producent eller importør som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4, og § 9 t, nr. 8, der ikke har tilbagetaget det tildelte affald i form af elektrisk eller elektronisk udstyr, udtjente person- og varebiler, udtjente bærbare batterier eller akkumulatorer eller udtjente bilbatterier eller -akkumulatorer, pligt til at afhente affaldet fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed eller lignende,
- 3) vurdere, om der er stillet passende sikkerhed, og disponere over denne, jf. § 9 k, stk. 1, og § 9 z, stk. 4, nr. 1,
- 4) vurdere, om en kollektiv ordning repræsenterer en passende sikkerhed, jf. § 9 z, stk. 4, nr. 2,
- 5) vurdere, om den geografiske beliggenhed af en kollektiv ordnings modtagepladser er i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 9 z, stk. 5, nr. 1,
- 6) oprette og drive et producentregister, herunder træffe afgørelse om, hvilke producenter og importører som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4 og § 9 t, nr. 8, der er omfattet, jf. § 9 æ, hvilket udstyr der henhører under kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, stk. 1, nr. 1, og hvilke typer af batterier, jf. § 9 t, nr. 3, 5 og 6, der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør,

- 7) indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 n, stk. 2-4, § 9 s, stk. 1 og 2, og § 9 y, stk. 1-3, og
- 8) meddele påbud efter § 9 å.

Stk. 2. Miljøministeren udpeger formanden for bestyrelsen for organisationen. Ministeren udpeger den øvrige bestyrelse efter indstilling fra interesse- og brancheorganisationer på området, som ministeren har udvalgt. Endvidere godkender ministeren vedtægter og retningslinjer for organisationens drift og administration.

Stk. 3. Afgørelser truffet af en privat organisation i henhold til stk. 1 kan påklages til miljøministeren.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af den private organisations omkostninger ved administration og kontrol, jf. stk. 1.

§ 9 å. Miljøministeren kan meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2.«

20. § 45, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, og producenter og importører af batterier og akkumulatorer, jf. § 9 t, er uanset stk. 4 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger og for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 44.«

21. I § 51 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, at udstyr, der indeholder batterier og akkumulatorer skal konstrueres på en sådan måde, at udtjente batterier og akkumulatorer uden videre kan fjernes og regler om forbud mod markedsføring af udstyr, hvor batterier og akkumulatorer ikke uden videre kan fjernes. Ministeren kan ligeledes fastsætte regler om undtagelser fra denne bestemmelse.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

22. I § 51, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og stk. 2« til: »stk. 1-3«.

§ 2

Loven træder i kraft den 15. juni 2008, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19, finder anvendelse fra den 1. januar 2009.

§ 3

Lov nr. 404 af 14. juni 1995 om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier) ophæves den 1. januar 2009.

Stk. 2. Loven finder dog fortsat anvendelse på ansøgninger indgivet til Miljøstyrelsen inden den 1. januar 2009.

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, (EU-Tidende 2006 L 266, side 1).

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslagets formål og hovedindhold
 - 1.1. Overordnet baggrund for lovforslaget
 - 1.2. Lovforslagets hovedindhold
 - 1.2.1. Producenters og importørers ansvar
 - 1.2.2. Tilbagebetalingspligten
 - 1.2.2.1. Bærbare batterier og akkumulatorer
 - 1.2.2.2. Industriebatterier og -akkumulatorer
 - 1.2.2.3. Bilbatterier og -akkumulatorer
 - 1.2.3. Producenters og importørers pligt til at lade sig registrere og afgive oplysninger til et producentregister
 - 1.2.4. Oplysninger til brugerne
 - 1.2.5. Ophævelse af lov om godtgørelse for indsamling af nikkel-cadmium-akkumulatorer
3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne
6. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer
9. Sammenfattende skema

1. Lovforslagets formål og hovedindhold

1.1 Overordnet baggrund for lovforslaget

Lovforslaget har som hovedformål at skabe de lovgivningsmæssige rammer for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF. Direktivet med bilag er trykt i EU-Tidende nr. L 266 af 26. september 2006 side 1-14 og er optaget som bilag til dette lovforslag. Lovforslaget vedrører ikke den del af direktivet, der omhandler forbud mod markedsføring af batterier og akkumulatorer indeholdende visse stoffer samt mærkning. Disse bestemmelser vil blive implementeret i en bekendtgørelse med hjemmel i nuværende bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven og lov om kemiske stoffer og produkter.

Lovforslaget gennemfører hjemmelsgrundlaget for producentansvar for udtjente batterier og akkumulatorer. Ved lov nr. 385 af 25. maj 2005 og ved lov nr. 508 af 7. juni 2006 om ændring af miljøbeskyttelsesloven blev direktiverne om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) og udrangerede køretøjer implementeret. Alle tre direktiver lægger i høj grad ansvaret for håndtering af affaldet fra de tre grupper af produkter og afholdelse af udgifterne hertil på producenterne (hvorved man i direktiverne forstår såvel

producenter som importører). Det er fundet hensigtsmæssigt at sammenskrive de bestemmelser, som er ens for producentansvaret for WEEE, for udrangerede biler og for udtjente batterier og akkumulatorer.

Direktivet om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer fastsætter udover producentansvaret bestemmelser for markedsføring af batterier og akkumulatorer, herunder et forbud mod markedsføring af batterier og akkumulatorer indeholdende farlige stoffer, og regler for indsamling, behandling, genvinding og bortskaffelse af udtjente batterier og akkumulatorer. Målet er at forbedre miljøpræstationer for batterier og akkumulatorer og for den virksomhed, der indgår i batterier og akkumulatorers livscyklus, såsom producenter, distributører, slutbrugere, og erhvervsdrivende, der er direkte involveret i behandling og genvinding af udtjente batterier og akkumulatorer.

Direktivet finder anvendelse på alle typer af batterier og akkumulatorer uanset form, volumen, vægt, materialesammensætning og brug, dog undtaget batterier og akkumulatorer, der benyttes i udstyr med tilknytning til medlemsstaternes sikkerhedsinteresser m.v., og udstyr, der anvendes til opsendelse i rummet. Der sondres i direktivet mellem bærbare batterier og akkumulatorer på den ene side og industri- og bilbatterier og -akkumulatorer på den anden.

Direktivet forbyder markedsføring af alle typer af batterier og akkumulatorer med over 0,0005 vægtprocent kviksølv og bærbare batterier med over 0,002 vægtprocent cadmium. Der er dog enkelte undtagelser til forbudene. Medlemsstaterne må herefter ikke forbyde eller begrænse markedsføring af batterier eller akkumulatorer, der opfylder kravene. Der var i det tidligere batteridirektiv (dir. 91/157) en tilsvarende grænse for indholdet af kviksølv.

Medlemsstaterne kan benytte økonomiske virkemidler for at fremme brug af batterier eller akkumulatorer, der indeholder mindre forurenende stoffer, f.eks. ved at indføre differentierede afgiftssatser. Der har siden 1996 i Danmark været afgift på nikkel-cadmiumbatterier og -akkumulatorer i henhold til lov om afgift på hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer. Afgiften svares af producenter og importører af denne type batterier. Samtidig har der været udbetalt godtgørelse i forbindelse med indsamling af nikkel-cadmium batterier og akkumulatorer. I forbindelse med implementering af direktivet ophæves godtgørelsesordningen for indsamlede nikkel-cadmium batterier på grund af producenterne og importørernes ansvar for at finansiere tilbagetagning og behandling af de udtjente batterier og akkumulatorer, mens afgiften bevares. På denne måde vil anvendelse af andre typer batterier, der er mere miljøvenlige, men også dyrere at fremstille og dermed sælge, fortsat fremmes i forhold til anvendelse af nikkel-cadmium batterierne.

Direktivet indeholder bestemmelser om, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at maksimere den særskilte indsamling af udtjente batterier og akkumulatorer. Yderligere må bortskaffelse ved deponering og forbrænding af industri- og bilbatterier og -akkumulatorer ikke finde sted efter september 2009.

Direktivet foreskriver, at medlemsstaterne skal finde passende indsamlingsordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. Indsamlingsordningerne skal give slutbrugerne mulighed for at skille sig af med de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer et let tilgængeligt sted i disses nærhed og må ikke indebære, at slutbrugeren pålægges betaling, når de skiller sig af med batterierne og akkumulatorerne. Ordningen kan gennemføres enten ved, at distributørerne tager de udtjente batterier eller akkumulatorer tilbage eller ved en alternativ eksisterende ordning, der ligeså effektivt når miljømålsætningerne i direktivet. Indsamlingsordningerne kan gennemføres sammen med indsamlingsordninger for WEEE.

Det er vurderet, at de eksisterende kommunale indsamlingsordninger af batterier skal fortsætte, da disse ordninger anses at ville opfylde direktivets miljømålsætning på samme niveau eller højere end ved indsamling hos distributører. De kommuner, der ikke har etableret særskilt indsamling af batterier, vil i opfølgende bekendtgørelse blive forpligtet til at etablere sådanne.

For så vidt angår industribatterier og -akkumulatorer skal medlemsstaterne sikre, at producenterne ikke

nægter at tage udtjente batterier eller akkumulatorer tilbage fra slutbrugeren uanset kemisk sammensætning eller oprindelse.

For udtjente bilbatterier og -akkumulatorers vedkommende skal producenterne oprette ordninger for indsamling af disse hos slutbrugeren eller på et indsamlingssted i dennes nærhed, medmindre indsamling sker som led i indsamlingsordninger, der er etableret i medfør af reglerne om producentansvar for biler. For slutbrugere af bilbatterier og -akkumulatorer fra ikke-erhvervsmæssige køretøjer, må der ikke pålægges betaling ved aflevering.

Yderligere kræver direktivet, at medlemsstaterne senest pr. 26. september 2009 sørger for, at producenter eller tredjemand opretter ordninger til behandling og genvinding af alle udtjente batterier og akkumulatorer. Behandlingen skal opfylde minimumskravene i direktivets bilag III.

Finansieringen af indsamling, behandling og genvinding af batterier og akkumulatorer, både industri-, bil-, og bærbare batterier og akkumulatorer, skal forestås af producenterne eller tredjemand på deres vegne. Der skal i den forbindelse undgås dobbeltbetaling for producenter for så vidt angår batterier og akkumulatorer, der er indsamlet efter reglerne om WEEE eller biler.

Der skelnes ikke i direktivet mellem historisk og nyt affald, som der gøres i henholdsvis WEEE-direktivet og direktivet om udrangerede køretøjer. Alle batterier og akkumulatorer, der er affald i henhold til affaldsdirektivet (direktiv 2006/12/EF), vil være at anse som et udtjent batteri eller akkumulator, hvorefter producenter, der er på markedet på tidspunktet for indsamlingen, har ansvaret for indsamling, behandling etc.

Der er i direktivet fastsat indsamlingsmål for bærbare batterier og akkumulatorer. Således skal medlemsstaterne i 2012 nå op på en indsamlingsprocent på 25 % og i 2016 indsamle 45 %. Det forudsættes, at der i Danmark kan indsamles større mængder udtjente bærbare batterier og akkumulatorer for at sikre en yderligere positiv påvirkning af miljøet. Producenter og importører vil også blive ansvarlige for de yderligere indsamlede batterier.

Direktivet stiller krav om, at medlemsstaterne skal sikre, at fabrikanter konstruerer apparater på en sådan måde, at udtjente batterier og akkumulatorer uden videre kan fjernes.

Derudover skal medlemsstaterne fremme forskning og tilskynde til forbedringer af overordnede miljøpræstationer for batterier og akkumulatorer og til udvikling af nye genvindings- og behandlingsteknikker og omkostningseffektive genvindingsmetoder.

Direktivet kræver, at hver enkelt producent registreres. Der skal på fællesskabsplan fastsættes krav til oplysninger, der skal gives ved registreringen.

Medlemsstaterne skal ifølge direktivet endvidere sikre, at slutbrugere informeres om bl.a. de indsamlings- og genvindingsordninger, der er til rådighed.

1.2. Lovforslagets hovedindhold

1.2.1. Producenters og importørers ansvar

Lovens nuværende bestemmelser om producentansvar giver ikke mulighed for i fuldt omfang at implementere reglerne om producentansvar for udtjente batterier og akkumulatorer som foreskrevet i direktivet. Derfor foreslås en række nye bestemmelser i §§ 9 t-9 å, hvorved der indføres en pligt for producenter og importører til for egen regning at foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente batterier og akkumulatorer. Yderligere skal producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer afholde offentlige oplysningskampagner som en del af deres producentansvar.

1.2.2. Tilbagebetalingspligten

1.2.2.1. Bærbare batterier og akkumulatorer

For bærbare batterier forpligtes producenter og importører til at etablere tilbagebetalingsordninger og særskilt håndtering af udtjente batterier og akkumulatorer. Producenter og importører skal finansiere samtlige omkostninger ved indsamling, behandling og genvinding af de udtjente batterier og akkumulatorer.

Lovforslaget lægger op til, at der etableres tildelingsordninger, således at producenterne og importørerne forpligtes til at tilbagebetale en andel af de indsamlede udtjente bærbare batterier og akkumulatorer beregnet ud fra producentens andel af markedet.

Det forventes, at producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal tilbagebetale de udtjente batterier og akkumulatorer individuelt eller at de opretter en eller flere kollektive ordninger, hvorefter disse kollektive ordninger varetager de operationelle opgaver i relation til producentansvaret såsom organisering af indsamling fra indsamlingsstederne, organisering af affaldshåndtering og at formidle de nødvendige oplysninger videre til myndighederne eller den organisation, som ministeren har bemyndiget til at modtage oplysningerne.

Som nævnt foreskriver direktivet, at medlemsstaterne skal finde passende indsamlingsordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. Udgangspunktet er, at distributørerne tager de udtjente batterier eller akkumulatorer tilbage medmindre en alternativ eksisterende ordning, ligeså effektivt når miljømålsætningerne i direktivet. Det er tanken, at nuværende kommunale ordninger opretholdes, hvorefter kommunerne står for den første del af indsamlingen af batterier og akkumulatorer.

Indsamlingen skal ifølge direktivet foregå på et let tilgængeligt indsamlingssted i slutbrugernes nærhed. Indsamling på kommunale genbrugspladser vil som udgangspunkt ikke være tilstrækkeligt for at opfylde nærhedskravet, hvorfor kommuner, der på nuværende tidspunkt alene har indsamling af batterier på genbrugspladser, skal etablere ordninger f.eks. i form af husstandsindsamling, opstilling af batterikuber ell.lign. Kommunernes pligt til at etablere en ordning fastsættes i bekendtgørelsesform. Finansiering af indsamling af batterier og akkumulatorer fra husholdningerne og indtil aflevering på en genbrugsplads eller lignende finansieres af producenterne.

I direktivet er det ikke endeligt defineret, fra hvornår producenterne skal finansiere indsamlingen af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer: om dette skal ske ude ved slutbrugeren, eller om det skal ske ved de kommunale indsamlingssteder. For så vidt angår forpligtelsen til at finde passende indsamlingsordninger for de udtjente batterier og akkumulatorer fastslår direktivet, at slutbrugeren ikke må pålægges betaling, når de skiller sig af med udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. Det har derfor været overvejet, om producentansvaret for de bærbare batterier og akkumulatorer kunne defineres således, at kommunerne, finansieret via kompensation fra staten eller via de generelle affaldsgebyrer fra borgerne, forestod indsamlingen indtil de kommunale indsamlingssteder. Producenterne og importørerne skulle herefter overtage ansvaret for videre indsamling, transport og særskilt håndtering. Indsamlingen ville hermed kunne foretages parallelt med indsamlingen af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, hvorefter producenterne og importørernes ansvar for affaldet fra elektrisk og elektronisk udstyr begynder ved det kommunale indsamlingssted, hvilket anses for administrativt praktisk. Ovennævnte modeller er blevet forelagt Kommissionen med henblik på at få afklaret, om Kommissionen var enig i, at modellen levede op til direktivets krav. Kommissionen har herefter meddelt Miljøstyrelsen, at slutbrugeren ikke må opkræves et beløb for indsamlingen af batterier. Kommissionen fremhæver endvidere art. 16, hvoraf det fremgår, at producenter skal finansiere alle nettoomkostninger i forbindelse med indsamling af bærbare batterier. Kommissionens svar tager ikke udtrykkeligt stilling til, om kommunerne må finansieres af staten via DUT. Det må dog konkluderes, at det er Kommissionens opfattelse, at direktivet skal forstås således, at producenterne skal finansiere alt, inklusive den første del af indsamlingen som foretages

af kommunen. På den baggrund vælger Miljøministeriet at fremlægge en løsning, hvor producenterne skal betale for den kommunale indsamling. Beløbet, som producenterne skal betale for den kommunale indsamling, er fastsat i lovforslaget til 2,70 kr. pr. kg markedsførte bærbare batterier eller akkumulatorer. Beløbet er fastsat på baggrund af de skønnede forventede markedsførte mængder og skønnede forventede kommunale udgifter til indsamling. Beløbet vil blive evalueret efter 1. april 2010, da det er det første tidspunkt, hvor man på baggrund af et helt års data kan beregne om niveauet for betaling er korrekt. Beløbet vil blive reguleret, hvis en evaluering viser, at det er nødvendigt.

1.2.2.2. Industribatterier og -akkumulatorer

Producenter og importører af industribatterier og -akkumulatorer kan ifølge direktivet ikke nægte at tilbagetage udtjente industribatterier og -akkumulatorer uanset kemisk sammensætning eller oprindelse. Der er ikke i direktivet krav om, at slutbrugeren skal have et let tilgængeligt indsamlingssted i dennes nærhed, hvorfor producenterne og importørerne i lovforslaget ikke forpligtes til at etablere indsamlingsordninger, men til at tilbagetage og særskilt håndtere de udtjente industribatterier og -akkumulatorer i forbindelse med salg af et nye industribatterier eller -akkumulatorer. Slutbrugeren har derved ret til at aflevere sit udtjente industribatteri eller sin udtjente industriakkumulator hos producenter og importører af industribatterier og -akkumulatorer ved køb af et nyt industribatteri eller -akkumulator og kan derudover aflevere batterier eller akkumulatoren til den producent eller importør, hvor industribatteriet eller -akkumulatoren oprindeligt er købt.

For de små industribatterier og -akkumulatorer som en gennemsnitlig person uden vanskelighed kan bære i hånden gives der hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om, at disse batterier og akkumulatorer skal indgå i tildelingsordningen for bærbare batterier og akkumulatorer.

1.2.2.3. Bilbatterier og -akkumulatorer

Producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer skal oprette ordninger for indsamling af udtjente bilbatterier og -akkumulatorer hos slutbrugeren eller i dennes nærhed og finansiere indsamling og særskilt håndtering af de udtjente bilbatterier og -akkumulatorer. Der gives hjemmel til for ministeren at fastsætte nærmere regler om, hvad der forstås ved slutbrugers nærhed.

Lovforslaget giver hjemmel til, at der kan laves en tildelingsordning for bilbatterier og -akkumulatorer, hvorefter producenterne og importørerne forpligtes til at tilbagetage en andel af de indsamlede udtjente bilbatterier og -akkumulatorer beregnet ud fra producentens eller importørens andel af markedet.

1.2.3. Producenters og importørers pligt til at lade sig registrere og afgive oplysninger til et producentregister

I direktivet forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at hver enkelt producent registreres. De producentoplysninger, der skal gives ved registrering, vil blive fastsat i komitéprocedure, hvorefter disse ligger fast. Lovforslaget giver derfor hjemmel til at fastsætte regler om, at samtlige producenter og importører skal registreres og give oplysninger til et producentregister. Producenter og importører forpligtes yderligere til at give oplysninger til producentregistret vedrørende markedsførte og tilbagetagne mængder m.v. Lovforslaget gør det desuden muligt, at oplysningerne i stedet kan gives af en eventuelt oprettet kollektiv ordning, som producenten eller importøren er en del af.

Det foreslås, at ministeren kan henlægge kompetencen til at administrere disse oplysninger til en

privat organisation. Det er tanken, at den private organisation, der varetager oplysninger m.v. vedrørende producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE-System), ligeledes skal varetage oplysninger vedrørende producenter og importører af batterier og akkumulatorer og person- og varebiler. Organisationen kan også administrere tildelingsordningen for henholdsvis bærbare batterier og akkumulatorer og bilbatterier og -akkumulatorer.

1.2.4. Oplysninger til brugerne

For at sikre, at brugerne er bekendt med de ordninger, der etableres, foreskriver direktivet, at slutbrugerne skal informeres om indsamlingsordninger og genvindingsordninger, etableret af producenterne, om de potentielle virkninger ved miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatorer. Ligeledes forpligtes producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer til at afholde offentlige oplysningskampagner vedrørende indsamling, behandling og genvinding af bærbare batterier og akkumulatorer. Lovforslaget giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler om producenters og importørers og forhandleres pligt til at give disse oplysninger. I bekendtgørelsesform vil de nærmere bestemmelser herfor blive fastsat.

1.2.5. Ophævelse af lov om godtgørelse for indsamling af nikkel-cadmium-akkumulatorer

Lovforslaget ophæver lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), da godtgørelsesordningen ikke anses for nødvendig for at sikre indsamling af nikkel-cadmium-akkumulatorer ved indførelse af producentansvaret.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslagets direkte bestemmelser samt bemyndigelsesbestemmelsernes udmøntning i en bekendtgørelse forventes, især i en indledende fase, at medføre en administrativ belastning for staten i form af øgede generelle administrative opgaver omkring producentansvarsordningen, behov for vejledning og tolkning af regler om håndtering af brugte batterier og akkumulatorer samt registrering og opgørelse af indsamlingseffektivitet. Yderligere vil der skulle afsættes ressourcer til offentlig myndighedsbehandling af klagesager og til at rejse straffesager for overtrædelse af reglerne. De gældende regler i miljøbeskyttelsesloven giver mulighed for, at der kan gennemføres regler om gebyr for klagesager til finansiering af omkostningerne ved behandlingen. Den administrative byrde for staten kan til dels modsvares af en reduceret administrativ byrde i forbindelse med afviklingen af godtgørelsesordningerne på nikkel-cadmium-batterier. Alt i alt forventes den administrative byrde at ligge på ½-1 årsværk pr. år.

Ved ophævelse af godtgørelsesordningen for nikkel-cadmium-batterier, samtidig med at afgiften for denne type batterier bevares, vil der årligt være et provenu for staten på ca. 29 mio. kr.

Bekendtgørelsen forventes at medføre en initial administrativ belastning af kommunerne, i det omfang der skal etableres og administreres indsamlingsordninger for bærbare batterier og akkumulatorer fra husstandene. Den administrative byrde forventes at ligge på højst 0,1 årsværk pr. år i det første år for de kommuner, der ikke har eksisterende indsamlinger af bærbare batterier og akkumulatorer. Det antages at ca. 25 % af kommunerne på nuværende tidspunkt har et tilstrækkeligt indsamlingssystem, hvorfor alene 75 % af kommunerne skal bruge højst 0,1 årsværk til iværksættelse af den kommunale indsamling, herunder til udbud af opgaven og forhandling med operatører. Byrden forventes at falde efter det første år til i alt højst 0,005 årsværk pr. kommune til den løbende administration af indsamlingsordningerne.

Kommunernes indsamling af de bærbare batterier og akkumulatorer vurderes at udgøre 2-5 kr. pr. husstand. Med 2,6 mio. husstande i Danmark vurderes dette at udgøre en samlet udgift på 5-13 mio. kr. årligt. På baggrund af bedste skøn ud fra de foreliggende oplysninger estimeres den samlede årlige udgift til at være 10 mio. kr. for kommunerne som følge af de kommunale indsamlingsordninger, administration heraf mv. Udgifterne finansieres gennem en betaling fra producenter og importører. Miljøministeren opkræver betalingen, der tilføres kommunerne efter principperne om det udvidede totalbalance princip. Det er estimeret, at der markedsføres 3.700 tons bærbare batterier og akkumulatorer årligt. På den baggrund er betalingen fastsat til 2,70 kr. pr. kg markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer. Hvis det efterfølgende viser sig, at betalingen ligger over eller under niveauet for fuld omkostningsdækning for kommunerne, vil beløbet blive ændret i loven, således at der over en fireårig periode er tale om fuld omkostningsdækning.

Med indførelse af producentansvaret skal kommunerne fremover ikke finansiere indsamling, sortering og behandling/deponering af batterierne. I 2005 indsamlede kommunerne ca. 500 tons batterier på frivillig basis, som med en samlet sorterings- og behandlingspris på gennemsnitlig ca. 6 kr. pr. kg bliver ca. 3 mio. kr. Dertil kommer kommunernes udgift til den frivillige indsamling. Udgiften antages på nuværende tidspunkt at blive finansieret via affaldsgebyret hos borgerne, som derfor skal nedsættes tilsvarende i forbindelse med, at kommunerne ikke længere har udgiften.

Kommunerne har ingen udgifter til indsamling af industri- og bilbatterier og -akkumulatorer, idet de eventuelle økonomiske nettoomkostninger bliver finansieret af producenterne.

Bekendtgørelsen forventes ikke at medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for regionerne.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslagets direkte bestemmelser og udmøntning af bemyndigelsesbestemmelserne i en bekendtgørelse vil få økonomiske konsekvenser for batteriproducenter og -importører, idet de skal forestå indsamling af de udtjente batterier og akkumulatorer samt den videre håndtering og genvinding. Udgiften hertil afhænger dels af, hvilke aftaler producenterne og importørerne indgår med affaldsbehandlere, dels hvilken type batterier og akkumulatorer der er tale om.

Producenterne og importørerne skal finansiere den indsamling, som kommunerne foretager af bærbare batterier og akkumulatorer. Bekendtgørelsen forventes på baggrund af bedste skøn ud fra de foreliggende oplysninger at medføre en samlet årlig udgift på 10 mio. kr. for kommunerne som følge af de kommunale indsamlingsordninger, administration heraf mv. Det er estimeret, at der markedsføres 3.700 tons bærbare batterier og akkumulatorer årligt. På den baggrund er beløbet fastsat til 2,70 kr. pr. kg markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer. Beløbet fikseres i loven. Hvis det efterfølgende viser sig, at betalingen ligger over eller under niveauet for fuld omkostningsdækning for kommunerne, vil beløbet blive ændret i loven, således at der over en fireårig periode er tale om fuld omkostningsdækning.

Efter den kommunale indsamling forestår producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer den videre indsamling og behandling. Dette forventes at udgøre mellem 7 og 21 mio. kr. årligt.

For de industrielle batterier og akkumulatorer forventes den økonomiske byrde på producenter og importører til indsamling og særskilt håndtering at blive på i alt 2 mio. kr. årligt.

For bilbatterier og -akkumulatorer forventes der pt. ingen udgift på indsamling og særskilt håndtering, da blypriserne er høje og således kan finansiere udgifterne.

Yderligere skal producenter og importører betale et gebyr for registrering (3 mio. kr. det første år, herefter 0,2 mio. kr. årligt) og skal give diverse oplysninger til slutbrugere af batterier og akkumulatorer. Derudover skal producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer afholde offentlige

oplysningskampagner om indsamling, behandling og genvinding af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer (ca. 10 mio. kr. det første år, derefter 4 mio. kr. årligt).

Den samlede udgift for producenter og importører forventes herefter at blive på i alt 32-46 mio. kr. i det første år. Herefter forventes udgiften at være på 23,2 - 37,2 mio. kr. årligt. Det forventes, at producenterne og importørerne overvælter de øgede omkostninger på forbrugerne.

Markedet for genvinding af batterierne vil muligvis blive styrket.

Ophævelse af godtgørelsesordningen for nikkel-cadmiumbatterier vil medføre økonomiske konsekvenser for de 5-6 aktive registrerede indsamlere, som i dag får udbetalt godtgørelse for de batterier, de indsamler. I gennemsnit har hver virksomhed over de sidste 9 år fået udbetalt godt 2 mio. kr. pr. år. Af dette beløb er en stor del gået til underleverandører og videre behandling af batterierne.

Reglerne får nogle initiale administrative konsekvenser for batteriproducenter og -importører, idet de skal organisere affaldshåndtering og finansieringen heraf. Yderligere vil producenterne og importørerne blive forpligtet til at registrere sig i et producentregister, og til at give yderligere oplysninger vedrørende markedsførte mængder, tilbagetagne mængder m.v. Miljøstyrelsen vurderer, at antallet af producenter og importører er ca. 1400 virksomheder. Heraf er omkring 1000 allerede registreret i forbindelse med producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr. Det er hensigten, at dette register også skal indbefatte batteriproducenter. Idet ca. 1000 af batteriproducenterne formentlig allerede er registreret som producenter af elektrisk udstyr, forventer Miljøstyrelsen, at byrden for disse virksomheder ikke vil være væsentligt større ved også at skulle indberette markedsførte batterier m.v. sammen med indberetningen af elektrisk udstyr.

Med hensyn til omfanget af registreringsforpligtelsen vil det i bekendtgørelsesform blive fastlagt, hvor mange oplysninger, der skal gives til registret. Oplysningerne skal indgives årligt.

Det forventes, at producenterne og importørerne etablerer en eller flere kollektive ordninger, der forestår administration af bl.a. affaldsbehandling for så vidt angår bærbare batterier og akkumulatorer og bilbatterier og -akkumulatorer, finansiering af affaldsbehandling samt forestår indberetninger til producentregistret vedrørende oplysninger herom. Tilslutning til en kollektiv ordning vil give mulighed for optimering for så vidt angår oplysninger om affaldsbehandling m.v.

5. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Gennemførelsen af reglerne forventes at styrke indsamlingen af alle udtjente batterier og akkumulatorer og vil begrænse bortskaffelse af bærbare batterier og akkumulatorer i forhold til de nuværende regler, hvor de bærbare batterier og akkumulatorer kan deponeres. Yderligere vil der blive stillet skærpede krav til behandling og genvinding af de udtjente batterier og akkumulatorer. Samlet set vil dette give mulighed for en bedre ressourceanvendelse af metaller, hvilket tillige vil resultere i en reduceret anvendelse af energiressourcer, da energiforbruget til genanvendelse af metaller er mindre end energiforbruget ved udvinding af metaller. Forureningen fra kviksølv og cadmium vil desuden blive mindre. Indsamling af blybatterier og -akkumulatorer i dag er effektiv, hvorfor forureningen fra bly ikke vil blive markant mindre i forhold til nu.

Forbudet mod bortskaffelse af industri- og bilbatterier og akkumulatorer vil ikke umiddelbart resultere

i større miljømæssige konsekvenser i forhold til på nuværende tidspunkt, da industri- og bilbatterierne allerede i dag som udgangspunkt ikke bliver bortskaffet men affaldsbehandlet.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF og giver miljøministeren bemyndigelser til at implementere direktivets yderligere bestemmelser vedrørende producentansvar for batterier og akkumulatorer. Lovforslaget indeholder ikke yderligere EU-retlige aspekter. Miljøbeskyttelsesloven og lov om kemiske stoffer og produkter indeholder allerede hjemler til at gennemføre andre af direktivets bestemmelser, f.eks. om behandling og markedsføringsregler. Den detaljerede gennemførelse af direktivets bestemmelser vil ske ved udstedelse af bekendtgørelse.

8. Hørte myndigheder og organisationer

3F, 4 S, Skiveegnens Renovationsselskab I/S, Advokatrådet, Affalddanmark, Affaldsregion Nord I/S, Affaldsselskab Vest, Akademiet for de tekniske videnskaber, AKF, Arbejderbevægelsens erhvervsråd, Arbejdstilsynet, AVV I/S, Batteriforeningen, BOFA I/S, Brancheforeningen for Forbrugerelektronik, COOP Danmark, DAKOFA, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Statistik, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik DTL, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Købmænd, Det økologiske råd, Elretur, Emballageindustrien, Energistyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, ESØ 90 I/S, Europæisk Temacenter for Affald, FAFGE & FAB - Elbranchen, FEHA, FDM, Forbrugerrådet, Foreningen af Kommunale Tekniske Chefer, Foreningen af Miljømedarbejdere i kommunerne, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af statsautoriserede revisorer, Frederiksberg Kommune, Fyns Affalds Koordineringsselskab, Fælleskommunal Modtagestation I Hillerød for Olie- og Kemikalieaffald, Genvindingsindustrien, Greenpeace, Grænseregion Syd, GTS, H.J. Hansen A/S, HTS, Håndværksrådet, I/S Alssund Affald, I/S Amagerforbrændingen, I/S AVØ, I/S De Ærøske Kommunes Losseplads, I/S Esbjerg Modtagestation, I/S FASAN, I/S Fælles Forbrænding, I/S K.O.K, Kommunernes Olie- og Kemikalieaffaldsselskab, I/S KARA/NOVOREN, I/S KAVO, Kommunernes Affaldsbehandling i Vestsjællands Området, I/S Klintholm, I/S Kraftvarmeværk Thisted, I/S MOK, I/S MOKANA, Modtagestation for olie- og kemikalieaffald i Nordjyllands Amt, I/S Nordforbrænding, I/S REFA, I/S Reno-Nord, I/S Renordvest, I/S REVAS, I/S Skovsted Losseplads, I/S Storkøbenhavns Modtagestation (SMOKA), I/S Thyra, I/S Vestforbrænding, Informationscenter for Miljø & Sundhed, Ingeniørforeningen i Danmark, Invest Miljø, IT-Brancheforeningen, ITEK (Dansk Industri), Jernpladsen A/S, Kommunekemi A/S, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, L 90/Østdeponi, Landbrugsrådet, Landsorganisationen i Danmark, Legetøjsfabrikanterne i Danmark, LWF, Medicoindustrien, Miljøklagenævnet, Modtagestation Fyn I/S, Modtagestation Vendsyssel I/S, Modtagestation Vestjylland I/S, Naturklagenævnet NERA, NOAH, nomi i/s, Plastindustrien i Danmark, R98, Reno Djurs I/S, Reno Fyn I/S, Reno Sam, Reno-Syv I/S, RENOVEST I/S, Returbat, Rigsrevisionen, SamBat, Skat, Skov- og Naturstyrelsen, Statens Luftfartsvæsen, Stena Miljø A/S, Sydjysk Affaldsvarme I/S, Sydjysk Miljøfællesskab I/S, TEKNIQ Installatørernes organisation, Teknologisk Institut, Trekantområdets Affaldsselskab I/S, VELTEK, Vestfyns Affaldsbehandlingsanlæg (Vejlby Losseplads), Videncenter for affald, Vårst Metal Genbrug, WEEE-System, WWF og Zitech.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindre-udgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Staten: ca. 29 mio. kr. årligt i forbindelse med ophævelse af godtgørelse for indsamling af nikkel-cadmium-batterier samtidig med, at afgiften for denne type af batterier bevares.	Ingen. Kommunerne får udgifter på 10 mio. kr. årligt til indsamlingsordning, administration heraf mv. Udgifterne finansieres gennem en betalingsordning for producenter og importører.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Staten får reduceret den administrative byrde i forbindelse med afviklingen af godtgørelsesordningerne på NiCd-batterier.	Lovforslaget samt udmøntning i en bekendtgørelse vil få administrative konsekvenser for staten. Bekendtgørelsen forventes at medføre, især i en indledende fase, en administrativ belastning for staten på ½-1 årsværk pr. år.
		Bekendtgørelsen forventes at medføre en administrativ belastning af de kommuner, der ikke har en eksisterende indsamling, på max. 0,1 årsværk pr. kommune i det første år, ordningen eksisterer. Herefter falder byrden til højst 0,005 årsværk pr. kommune.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Markedet for genvinding af batterierne vil muligvis blive styrket.	Ophævelse af godtgørelsesordningen for indsamling af nikkel-cadmium-batterier vil medføre økonomiske konsekvenser for de 5-6 aktive registrerede indsamlere. I gennemsnit har hver virksomhed over de sidste 9 år fået udbetalt godt 2 mio. kr. pr. år. Af dette beløb er en stor del gået til underleverandører og videre behandling af batterierne. Lovforslaget og bekendt-

		gørelsen, som skal udmønte lovforslaget, vil få økonomiske konsekvenser for batteriproducenter og -importører på i alt 32-46 mio. kr. det første år, herefter 23,2 - 37,2 mio. kr. årligt. Det forventes, at udgiften overvæltes på forbrugerne.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Udmøntningen af lovforslaget i en bekendtgørelse medfører negative administrative konsekvenser for batteriproducenter og -importører, idet de skal organisere affaldshåndtering og finansieringen heraf og forpligtes til at registrere sig i et producentregister, og give yderligere oplysninger til registret.
Miljømæssige konsekvenser	Gennemførelsen af reglerne i en bekendtgørelse forventes at styrke indsamlingen af alle udtjente batterier og akkumulatorer og vil begrænse bortskaffelse af bærbare batterier og akkumulatorer. Der vil blive stillet skærpede krav til behandling og genvinding af de udtjente batterier og akkumulatorer. Samlet set vil dette give mulighed for en bedre ressourceanvendelse af metaller. Forureningen fra kviksølv og cadmium vil desuden blive mindre.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF og giver miljøministeren bemyndigelser til at implementere direktivets yderligere bestemmelser vedrørende pro-	

ducentansvar for batterier og akkumulatorer. Lovforslaget indeholder ikke yderligere EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte dele

Til § 1

Ændringen supplerer titelnoten til loven og henviser til direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer, som delvist implementeres i lovforslaget.

Bestemmelsen vedrører lovens definition vedrørende producenter og importører for så vidt angår reglerne om producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr. I de nuværende bestemmelser er bemyndigelsen til at fastsætte regler om fjernsalgseksportørers producentansvar placeret i § 9 n, stk. 5. Som følge af den foreslåede definition er det ikke længere nødvendigt at fastholde denne bestemmelse. Med det nye litra d samles definitionen af de, der har producentansvar, ét sted. Fjernsalgseksportører i andre EU-medlemsstater, der leverer elektrisk og elektronisk udstyr direkte til husholdninger i Danmark, har herefter de samme forpligtelser som de danske producenter og importører, jf. litra a-c, med hensyn til affaldshåndtering og finansiering heraf.

De enslydende tilføjelser i litra a og b præciserer i forhold til det nye litra d, at der er tale om producenter og importører i Danmark. Tilføjelsen af »til videresalg« i litra c præciserer, at der med erhvervsmæssig import menes import med henblik på videresalg på det danske marked i modsætning til import til egen erhvervsmæssige brug.

Forslaget i nr. 3 er en konsekvensrettelse som følge af, at samtlige regler for kollektive ordninger for elektrisk og elektronisk udstyr, biler og batterier og akkumulatorer foreslås samlet i § 9 z. Der henvises til bemærkningerne til nr. 19, § 9 z.

Forslaget til § 9 j, stk. 3, sikrer en mere effektiv gennemførelse af WEEE-direktivets artikel 8, stk. 4, og artikel 12, stk. 1, vedrørende fjernsalg og internethandel. Danske eksportører, der leverer elektrisk eller elektronisk udstyr direkte til husholdninger i andre EU-medlemsstater ved hjælp af fjernsalg eller internethandel, forpligtes således direkte efter dansk lovgivning til at overholde de producentansvarsregler, som de måtte være underlagt som producent i et andet EU-slutbrugerland end Danmark. Bestemmelsen gør det mere tydeligt for de danske fjernsalgseksportører, at de har producentansvar efter reglerne i andre EU-medlemsstater for det udstyr, som de sælger direkte til husholdninger i disse EU-medlemsstater.

Det foreslås, at samle samtlige bestemmelser om kollektive ordninger for WEEE, udtjente biler og udtjente batterier og akkumulatorer i én paragraf (§ 9 z) for således at skabe mere overskuelighed i reglerne om producentansvar. Således foreslås det, at § 9 k, stk. 1, 2. pkt., flyttes over i § 9 z, stk. 4. Der henvises til bemærkningerne til nr. 19, § 9 z.

Som konsekvens af, at § 9 t bliver til § 9 æ, jf. forslagens nr. 19, rettes henvisningerne til denne bestemmelse.

§ 9 l, stk. 1, 2. pkt., ophæves. I stedet bemyndiges ministeren i forslagens nye stk. 2 til at fastsætte regler om, hvorledes markedsandelen skal fastsættes. I bekendtgørelsesform kan der herefter fastsættes regler om, at markedsandelen er producentens andel af den samlede mængde markedsførte udstyr fra et bestemt år udtrykt i vægt, og fra hvilket eller hvilke år de markedsførte mængder skal opgøres på baggrund af. Yderligere kan der fastsættes regler om, hvorledes fordeling af markedsandel skal ske i forhold til tildelingsordningen, hvis en producent eller importør kommer ind på markedet eller går ud af markedet i løbet af et år.

Markedsandelen bruges bl.a. ved beregning af den mængde, som producenten eller importøren er pligtig til at tage tilbage i en tildelingsordning.

Det overlades til den private organisation, der modtager indberetninger af de markedsførte mængder, at foretage de konkrete beregninger.

Forslaget i nr. 9 er en konsekvensrettelse som følge af, at samtlige regler for kollektive ordninger for elektrisk og elektronisk udstyr, biler og batterier og akkumulatorer foreslås samlet i § 9 z. Der henvises til bemærkningerne til nr. 19, § 9 z.

På grund af forslag om ændringer i § 9 l, se nr. 7 og 8, konsekvensrettes henvisningerne til denne bestemmelse i § 9 n, stk. 4.

Bestemmelsen om fjernsalg i dette stykke foreslås at udgå som konsekvens af indsættelse af en ny producentdefinition i § 9 i, stk. 1, nr. 2, litra d, som foreslået i nr. 2, jf. bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at § 9 n, stk. 6, 1. pkt., udgår som følge af, at samtlige regler for kollektive ordninger for elektrisk og elektronisk udstyr, biler og batterier og akkumulatorer foreslås samlet i § 9 z. Der henvises til bemærkningerne til nr. 19, § 9 z. Yderligere konsekvensrettes henvisningerne til bestemmelsens stk. 1-4, da stk. 5 udgår, jf. nr. 11.

Den nuværende formulering af stk. 2 ophæves, da samtlige regler for kollektive ordninger for elektrisk og elektronisk udstyr, biler og batterier og akkumulatorer foreslås samlet i § 9 z. I stedet indsættes en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om, hvorledes markedsandelen, som nævnt i stk. 1, skal fastsættes. Der henvises for så vidt angår ophævelsen af 1. pkt. og affattelsen af det nye stk. 2 til bemærkningerne vedrørende nr. 7 og 8.

§ 9 q, stk. 4, foreslås ophævet, da samtlige regler for kollektive ordninger for elektrisk og elektronisk udstyr, biler og batterier og akkumulatorer foreslås samlet i § 9 z. Der henvises til bemærkningerne til nr. 19, § 9 z.

Forslaget i nr. 16 er en konsekvensrettelse som følge af, at samtlige regler for kollektive ordninger for elektrisk og elektronisk udstyr, biler og batterier og akkumulatorer foreslås samlet i § 9 z.

Der er tale om en konsekvensrettelse af henvisningerne i § 9 s, stk. 2, idet nogle af de bestemmelser, der henvises til i den nuværende bestemmelse, ændres i medfør af dette forslag.

§ 9 s, stk. 3, 1. pkt., foreslås ophævet som følge af, at samtlige regler for kollektive ordninger for elektrisk og elektronisk udstyr, biler og batterier og akkumulatorer foreslås samlet i § 9 z. Der henvises til bemærkningerne til nr. 19, § 9 z.

Ophævelse og nyaffattelse sker af hensyn til lovens systematik. Det er vurderet, at det er mest hensigtsmæssigt at de bestemmelser med ens indhold, som både skal gælde for affald af elektrisk og elektronisk udstyr, udrangerede person- og varebiler og udtjente batterier og akkumulatorer, sammenskrives og placeres samlet efter de bestemmelser, der kun vedrører en af affaldsfraktionerne. De eksisterende §§ 9 t, 9 u og 9 v, bliver således videreført i de foreslåede §§ 9 æ, 9 ø og 9 å med tilføjelse af relevante bestemmelser vedrørende udtjente batterier og akkumulatorer.

Bestemmelsen gennemfører direktivets definitioner af batterier og akkumulatorer m.v. Definitionen af producenter i direktivet omfatter ligeledes importører. Da langt de fleste batteriproducenter i Danmark vil være importører, er det i lovteksten valgt at bruge udtrykket »producenter og importører«.

Definitionen af producenter og importører indebærer i overensstemmelse med direktivet, at fjernsalg,

som f.eks. internethandel, fra et andet land til en slutbruger i Danmark ikke medfører et producentansvar for fjernsælgeren, ligesom grænsehandel heller ikke giver et ansvar for den udenlandske forhandler, og eksport af batterier og akkumulatorer fra Danmark ikke vil give et ansvar for eksportøren. Fjernsalg inden for Danmarks grænser er derimod omfattet af reglernes anvendelsesområde.

Definitionen af bærbare batterier og akkumulatorer omfatter batterier, knapceller, batteripakker og akkumulatorer, som er forseglede, og som en gennemsnitlig person uden vanskelighed kan bære i hånden, og som hverken er et industri- eller bilbatteri eller -akkumulator, jf. direktivets betragtning nr. 10. Bærbare batterier og akkumulatorer kan anvendes af forbrugere eller fagfolk i husholdninger, virksomheder og offentlige og private institutioner. Industriebatterier og -akkumulatorer omfatter ethvert batteri eller enhver akkumulator, som udelukkende er designet til industriel eller erhvervsmæssig brug, eller som anvendes i enhver type af elektriske køretøjer. Desuden omfattes batterier, som ikke er forseglede, bortset fra bilbatterier og -akkumulatorer, jf. direktivets betragtning nr. 9.

Det er væsentligt at pointere, at et batteri eller en akkumulator ikke er industrielt, blot fordi det har været anvendt i industrien eller i et erhverv. Batteriet eller akkumulatoren skal være specielt designet udelukkende til et industrielt eller erhvervsmæssigt formål for at kategoriseres som industrielt. En del af de batterier eller akkumulatorer, der anvendes i industri eller erhverv, skal således kategoriseres som bærbare, eksempelvis batterier i mobiltelefoner, computerudstyr, batteridrevet håndværktøj m.m., som også anvendes ikke-erhvervsmæssigt.

For så vidt angår den foreslåede bestemmelses nr. 7, kan det bemærkes, at der er tale om en henvisning til affaldsbekendtgørelsens definition af affald, jf. § 3, stk. 1, nr. 1, som fastsat i overensstemmelse med direktiv om affald, artikel 1, stk. 1, litra a.

I direktivets artikel 8, stk. 1, forpligtes medlemsstaterne til at sikre indsamlingsordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i slutbrugernes nærhed enten ved, at distributørerne forpligtes til at tilbagetage batterierne og akkumulatorerne eller ved at opretholde alternative eksisterende ordninger hvis en vurdering viser, at direktivets miljømålsætninger nås mindst ligeså effektivt. Artikel 16, stk. 1, litra a, foreskriver, at producenter, importører eller tredjemænd, der handler på deres vegne, skal finansiere alle nettoomkostninger i forbindelse med indsamling, behandling og genvinding af alle udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

Med § 9 u, stk. 1, i lovforslaget pålægges producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer en pligt til at foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i forhold til deres markedsandel og pligt til at afholde de hermed forbundne udgifter. Tilbagetagningspligten omfatter alle udtjente bærbare batterier og akkumulatorer uanset kemisk indhold, størrelse m.v., og uanset om batterierne og akkumulatorerne er markedsført før den pågældende producent eller importør begyndte at markedsføre bærbare batterier og akkumulatorer på det danske marked.

Indsamlingen af de udtjente batterier og akkumulatorer fra husstanden indtil de kommunale og fælleskommunale indsamlingssteder som f.eks. genbrugspladser forestås af kommunerne. Således opretholdes eksisterende ordninger. En vurdering af, hvorledes direktivets målsætninger nås ligeså effektivt ved denne indsamlingsmodel, som hvis der var indført distributørindsamling, vil blive offentliggjort på Miljøstyrelsens hjemmeside i forbindelse med udstedelse af bekendtgørelsen.

I bekendtgørelsesform vil kommunerne i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 45 blive forpligtet til at etablere ordninger, hvorefter de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer indsamles i slutbrugernes nærhed, i forbindelse med indsamling af dagrenovation eller storskrald eller ved opstilling af batterikuber etc. Indsamling på de lokale biblioteker eller skoler vil ikke alene kunne opfylde nærhedskriteriet.

Efter kommunernes indsamling af de udtjente bærbar batterier og akkumulatorer, er det producenternes og importørernes ansvar for egen regning at indsamle de udtjente batterier og akkumulatorer fra de kommunale og fælleskommunale indsamlingssteder og særskilt håndtere dem.

Det bemærkes, at der således er en forskel på definitionen af tilbagetagningens pligten for producenter og importører af bærbar batterier og akkumulatorer og for producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr. For producenter og importører af bærbar batterier og akkumulatorer vil tilbagetagningens pligten betyde en finansiering af indsamlingen foretaget af kommunerne ude fra husstandene, mens den for producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr betyder en pligt til at finansiere tilbagetagning fra kommunernes indsamlingssteder. Forskellen beror på en fortolkning af de to direktiver. Ifølge direktivet om udtjente batterier og akkumulatorer skal producenter og importører finansiere alle nettoomkostninger i forbindelse med indsamling, behandling og genvinding af bærbar batterier og akkumulatorer. Indsamlingen skal ske i slutbrugernes nærhed og udgangspunktet er distributørleddet, med mindre der er eksisterende modeller, der når direktivets miljømålsætninger ligeså effektivt. Samtidig må slutbrugerne ikke blive pålagt betaling i forbindelse med, at de skiller sig af med de udtjente batterier og akkumulatorer. I den danske implementering vælges den kommunale indsamling som eksisterende model i stedet for distributørindsamling, hvorfor producenterne og importørerne skal betale fra dette led i indsamlingsskæden. I direktivet om affald af elektrisk og elektronisk udstyr er det anført, at producenter og importører skal finansiere indsamling, behandling og miljørigtig bortskaffelse af WEEE afleveret til indsamlingssteder. Indsamlingssteder skal være let tilgængelige for de sidste indehavere af WEEE. Således er der altså forskel på, hvorledes nærhedskravet vedrørende indsamling er beskrevet i de to direktiver, hvorfor producenternes og importørernes ansvar for finansiering ligeledes har forskellige udgangspunkter.

Ifølge direktivets artikel 12 er der minimumsbehandlingskrav til affaldsbehandlingen af de udtjente batterier og akkumulatorer, som producenterne og importørerne skal overholde. Minimumskravene indføres i bekendtgørelsesform med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 44.

Den kommunale indsamling af de udtjente bærbar batterier og akkumulatorer skal finansieres af producenterne og importørerne. Det er vurderet, at producenternes og importørernes betaling kan rejse spørgsmål i forhold til grundlovens § 43. Kriterierne for betalingen og betalingstaksten fastsættes i lyset heraf i loven. Således tages der ikke direkte stilling til, hvorvidt der er tale om en afgift eller et gebyr, der kunne fastsættes efter lovens § 53. I stk. 2 fastsættes derfor det beløb, som producenter og importører skal betale for den kommunale indsamling. Producenter og importører betaler udgiften til staten, hvorefter staten kompenserer kommunerne for deres udgifter til indsamling over bloktilskuddet. Satsen er beregnet ud fra et skøn af, hvor mange batterier og akkumulatorer der markedsføres, og hvor meget disse vejer, samt et skøn over udgiften til kommunernes indsamling.

Det er ud fra kendte tal estimeret, at der vil være en import af bærbar batterier og akkumulatorer, både løse og i elektronikprodukter, på ca. 3.700 tons årligt. Ca. halvdelen af disse forventes at blive indsamlet via den kommunale indsamling. Udgiften til de kommunale indsamlinger forventes at ligge på 5-13 mio. kr. årligt baseret på erfaringer fra de kommuner, der i dag indsamler batterier og akkumulatorer. Der fastsættes en samlet pris for indsamlingen på 10 mio. kr. svarende til 5,40 kr. pr. kg indsamlede batterier og akkumulatorer. Beløbet fastsættes lidt højere end den gennemsnitlige pris for eksisterende kommunale indsamlinger, da Miljøstyrelsen i høringsperioden er blevet gjort opmærksom på, at omkostningerne kan forventes at blive højere end gennemsnittet set i lyset af, at kommunerne skal forhandle aftaler med transportører og indsamlere indenfor en kort tidsfrist og eventuelt midt i en udbudsperiode, og da de initiale administrative byrder for de kommuner, der ikke på nuværende tidspunkt har et tilstrækkeligt indsamlingssystem, vil være højere det første år. Udgiften til indsamlingen bliver herefter på 2,70 kr. pr. kg markedsførte bærbar batterier og akkumulatorer. Da der er tale om, at udgiften til indsamlingen er baseret på et skøn, vil satsen blive evalueret og eventuelt reguleret, når der foreligger mere eksakte tal

baseret på indberetninger fra producenter og importører samt kommuner. Dette vil kunne ske i 2010, når de markedsførte mængder for 2009 er opgjort.

Beløbet skal indbetales af producenter og importører til staten, hvorefter det samlede beløb fordeles mellem kommunerne i overensstemmelse med den måde, bloktilskud fordeles.

I stk. 3 bemyndiges ministeren til at fastsætte de nærmere regler for, hvorledes markedsandelen som nævnt i stk. 1 fastsættes. I bekendtgørelsesform kan der herefter fastsættes regler om, at markedsandelen er producentens andel af den samlede mængde markedsførte udstyr fra et bestemt år udtrykt i vægt, og fra hvilket eller hvilke år de markedsførte mængder skal opgøres på baggrund af. Yderligere kan der fastsættes regler om, hvorledes fordeling af markedsandel skal ske i forhold til tildelingsordningen, hvis en producent eller importør kommer ind på markedet eller går ud af markedet i løbet af et år.

Markedsandelen bruges bl.a. ved beregning af den mængde, som producenten eller importøren er pligtig til at tage tilbage i en tildelingsordning.

Det overlades til den private organisation, der modtager indberetninger af de markedsførte mængder, at foretage de konkrete beregninger.

Der gives i stk. 4 ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler for en tildelingsordning. Med en tildelingsordning skal det sikres, at der sker en udligning af tilbagetagningen mellem producenter og importører, således at de hver især tildeles en andel af de kommunalt indsamlede, udtjente batterier og akkumulatorer, som de i forhold til deres markedsandel har pligt til at tilbagetage. Hvis producenten eller importøren er med i en kollektiv ordning, kan tildelingen ske til denne, jf. § 9 z.

For at sikre at tildelingsordningens overholdes, forventes bestemmelsen endvidere anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelsesform, således at den private organisation kan lade tredjemand afhente de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer fra kommunernes indsamling samt særskilt håndtere disse for producentens eller importørens regning, hvis producenten eller importøren ikke opfylder sit producentansvar.

Bemyndigelsesreglen i stk. 5 skaber hjemmel til kontrol med, at reglerne overholdes. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form, f.eks. elektronisk, ved udfyldelse af blanketter m.v.

I overensstemmelse med direktivets artikel 18 bemyndiges ministeren i stk. 6, til at kunne undtage producenter og importører fra producentansvaret i stk. 1, hvis producenten og importøren i forhold til størrelsen på det danske marked markedsfører meget små mængder bærbare batterier og akkumulatorer i Danmark. Producenten fritages således ikke fra oplysningspligten i § 9 x, stk. 1 og 2, og § 9 y, eller registreringspligten i § 9 å, men fritages fra tilbagetagningspligten og pligten til særskilt at behandle sin andel af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. Undtagelse vil kun kunne ske, hvis dette ikke forhindrer indsamlingsordninger og behandlingsordninger i at fungere. Bemyndigelsen til at undtage små producenter og importører vil blive anvendt, hvis det viser sig, at der i Danmark er producenter og importører, der importerer og markedsfører en meget lille mængde batterier, og hvor det vil være en uforholdsmæssigt stor byrde at etablere et tilbagetagningssystem dels for producenten, og dels for den administrative myndighed, der skal administrere tildelingsordningen. Da det på nuværende tidspunkt ikke er kendt, om der eksisterer sådanne små producenter og importører, vil bemyndigelsesbestemmelsen alene blive udmøntet i en bekendtgørelse, hvis dette viser sig at være tilfældet. En eventuel regel efter stk. 5 skal godkendes af Kommissionen i henhold til direktivet.

I henhold til § 9 v, stk. 1, skal producenter og importører af industribatterier og -akkumulatorer tilbagetage og særskilt håndtere udtjente industribatterier og -akkumulatorer uanset kemisk sammensætning og oprindelse, som de oprindeligt har solgt, eller når de sælger et nyt. Bestemmelsen implementerer direktivets

artikel 8, stk. 3. Der er ikke i direktivet krav om indsamling i slutbrugernes nærhed eller om, at der ikke kan pålægges slutbrugeren at købe et nyt industribatteri eller en ny industriakkumulator ved aflevering af det udtjente. Derfor fastsættes ordningen som en 1-1-ordning. Slutbrugeren kan således enten aflevere det udtjente industribatteri eller den udtjente industriakkumulator ved køb af et nyt, eller slutbrugeren kan aflevere disse til den producent eller importør, som industribatteriet eller -akkumulatoren er købt af. Hvis ikke denne producent eller importør kan findes, må slutbrugeren selv sørge for særskilt behandling af industribatteriet eller -akkumulatoren i henhold til de i bekendtgørelsen fastsatte regler herom.

For at sikre en praktisk gennemførsel, hvor det er entydigt, hvilke producenter eller importører der er forpligtede til at tage industribatterier og -akkumulatorer retur fra hver enkelt slutbruger, er der valgt en model, hvor slutbrugere, der ikke køber et nyt batteri og hvor den oprindelige producent ikke længere findes, selv skal sørge for håndtering af batteriet. Modellen er forelagt Kommissionen med henblik på at få afklaret, om Kommissionen var enig i, at modellen levede op til direktivets krav. Kommissionen har herefter udtalt, at de ikke umiddelbart mener, at modellen lever op til direktivet. Kommissionen har i sin udtalelse lagt vægt på, at det kunne udgøre et miljømæssigt problem, hvis der ikke er en producent til at aftage batteriet. Den danske model indebærer, som nævnt ovenfor, at slutbrugeren også har mulighed for at aflevere et udtjent industribatteri eller en udtjent industriakkumulator ved køb af et nyt batteri eller en ny akkumulator. Dermed er den situation, hvor en slutbruger ikke kan aflevere udtjente industribatterier eller -akkumulatorer begrænset til de tilfælde, hvor den oprindelige producent eller importør kan findes, og hvor slutbrugeren ikke skal købe et nyt batteri eller akkumulator. Situationen for disse slutbrugere kommer til at svare til den nuværende situation, hvor det er slutbrugers ansvar, at håndtere det udtjente batteri eller akkumulator, og erfaringerne viser, at erhvervsslutbrugerne lever op til deres ansvar for korrekt håndtering. Det vurderes derfor, at det er en potentielt meget lille manglende implementering af direktivet og at det ikke udgør et miljømæssigt problem, da det blot er en videreførelse af de eksisterende regler, hvor slutbrugeren har ansvaret for at sikre, at der sker en miljømæssig korrekt behandling af de store industrielle batterier.

Ministeren bemyndiges i stk. 2 til at fastsætte de nærmere regler for tilbagetagning af industribatterier og -akkumulatorer, som nævnt i stk. 1. Her er det tanken, at der i en bekendtgørelse fastsættes de mere detaljerede regler for producentansvaret for industribatterier og -akkumulatorer, herunder om, hvorledes slutbrugeren af industribatterier eller -akkumulatorer har mulighed for at få oplysninger om, hvem den oprindelige producent eller importør af batteriet eller -akkumulatoren er, eller hvorvidt en distributør skal tilbagetage et udtjent batteri eller akkumulator på vegne af en producent eller importør i forbindelse med salg.

I stk. 3 foreslås det, at ministerens skal kunne fastsætte regler om, at små industribatterier og -akkumulatorer skal indgå i en tildelingsordning for bærbare batterier og akkumulatorer fastsat efter § 9 u, stk. 4. Baggrunden herfor er, at små industrielle batterier og akkumulatorer i stort omfang vil blive indsamlet via de kommunale systemer enten sammen med de bærbare batterier og akkumulatorer eller ved aflevering direkte på de kommunale genbrugspladser af f.eks. montører i forbindelse med udskiftning af batterierne eller akkumulatorerne, da slutbrugerne ikke umiddelbart vil kunne se forskel på batterierne eller akkumulatorerne. Det vil være praktisk umuligt og administrativt byrdefuldt at skulle holde disse to kategorier adskilt. Derfor opdeles de industrielle batterier og akkumulatorer i en lille og en stor kategori, og producenter af industrielle batterier og akkumulatorer bliver pligtige at registrere batterier og akkumulatorer i to forskellige kategorier hos den private organisation, jf. § 9 æ. Den private organisation vil herefter udarbejde en tildelingsordning for alle producenter og importører, der har registreret batterier eller akkumulatorer som bærbare og små industrielle batterier og akkumulatorer. Således sikres det, at det ikke bliver producenter og importører af de bærbare batterier og akkumulatorer, der kommer til at betale for affaldshåndteringen af de små industrielle batterier og akkumulatorer. Producenten eller importøren

af små industrielle batterier og akkumulatorer vil dog have mulighed for at oprette en individuel ordning baseret på et 1-til-1 tilbagetagningssystem, jf. stk. 1, og få godtgjort den mængde, der indsamles via denne metode i tildelingsordningen. Det vurderes, at de fleste små industrielle batterier og akkumulatorer afleveres direkte til genbrugspladserne og på den måde ikke vil indgå i den kommunale indsamling af de bærbare batterier og akkumulatorer. Derfor er der ikke på nuværende tidspunkt fastsat bestemmelser om, at producenter og importører af små industribatterier og -akkumulatorer skal betale for den kommunale indsamling, jf. § 9 u, stk. 2. Hvis det viser sig, at disse batterier eller akkumulatorer indgår i høj grad i den kommunale indsamling af de bærbare batterier og akkumulatorer i borgernes nærhed, vil det blive overvejet, om udgiften hertil ligeledes skal betales af disse producenter og importører.

Bemyndigelsesreglen i stk. 4 giver hjemmel til at fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse. Formålet med bestemmelsen er at gøre det muligt at kontrollere, at reglerne i § 9 v overholdes. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form, f.eks. elektronisk, ved udfyldelse af blanketter etc.

Reglen i stk. 5, der er en gennemførelse af direktivets artikel 16, stk. 5, gør det muligt for producenter og importører og brugere af industribatterier og -akkumulatorer, at indgå aftale om, at slutbrugerne finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering. Aftalen skal indgås individuelt med den konkrete slutbruger. Baggrunden for dette er, at der er tale om to erhvervsdrivende parter, og det har ikke været tanken at direktivet og den danske regulering skal fratage dem deres aftalefrihed. Såfremt der ikke aftales andet, er udgangspunktet som beskrevet ovenfor vedrørende stk. 1, at producenten eller importøren skal tage batteriet eller akkumulatoren tilbage uden beregning.

I forslaget til stk. 1 forpligtes producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer til forholdsmæssigt at tilbagetage en andel af de udtjente bilbatterier og -akkumulatorer beregnet ud fra deres markedsandel af nye bilbatterier og -akkumulatorer, der bringes på markedet, uanset hvor bilbatteriet eller -akkumulatoren er købt. Producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer pålægges ligeledes i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 4, en pligt til at oprette tilbagetagningsordninger af udtjente bilbatterier og -akkumulatorer i slutbrugernes nærhed medmindre tilbagetagning sker i forbindelse med de ordninger, der er oprettet i henhold til § 9 q, stk. 1, for biler. Ministeren kan fastsætte regler om den geografiske fordeling af modtagepladser, således at slutbrugerne kan komme af med udtjente bilbatterier eller -akkumulatorer i deres nærhed. Tilbagetagningsordningerne skal kun oprettes for så vidt angår bilbatterier og -akkumulatorer, der er udtaget af et køretøj. Hvis bilbatteriet eller -akkumulatoren er i en udrangeret person- eller varebil, har den sidste ejer ret til at aflevere denne på en modtageplads oprettet i henhold til § 9 q. Producenten eller importøren af bilbatteriet eller -akkumulatoren har pligt til at behandle det udtjente bilbatteri eller den udtjente bilakkumulator efter udtagning i henhold til behandlingsregler, der fastsættes i bekendtgørelse i medfør af § 44.

I stk. 2 til at fastsætte regler om, hvorledes markedsandelen skal fastsættes. I bekendtgørelsesform kan der herefter fastsættes regler om, at markedsandelen er producentens andel af den samlede mængde markedsførte udstyr fra et bestemt år udtrykt i vægt, og fra hvilket eller hvilke år de markedsførte mængder skal opgøres på baggrund af. Yderligere kan der fastsættes regler om, hvorledes fordeling af markedsandel skal ske i forhold til tildelingsordningen, hvis en producent eller importør kommer ind på markedet eller går ud af markedet i løbet af et år.

Markedsandelen bruges bl.a. ved beregning af den mængde, som producenten eller importøren er pligtig til at tage tilbage i en tildelingsordning.

Det overlades til den private organisation, der modtager indberetninger af de markedsførte mængder, at foretage de konkrete beregninger.

I stk. 3 bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bilbatterier og -akkumulatorer. Alle startbatterier og -akkumulatorer fra benzindrevne biler indeholder på nuværende tidspunkt bly. For blybatterier og -akkumulatorer er der i dag en gebyr- og tilskudsordning fastsat i to bekendtgørelser. Indsamlere af blybatterier skal herefter være registreret hos Returbat, der er en forening stiftet til indsamling af blyakkumulatorer i Danmark, hvor medlemmerne er producenter og importører af blybatterier og -akkumulatorer. Returbat forestår i henhold til bekendtgørelserne registrering af indsamlere, afregning og kontrol med udbetaling af tilskud til indsamlere, beregning af indsamlingsprocent og informationskampagner. Returbat forestår endvidere organisering af behandling af de udtjente blybatterier og -akkumulatorer. Gebyr- og tilskudsordningen fra blybatterier og -akkumulatorer skal ophæves i forbindelse med implementering af producentansvaret for udtjente batterier og akkumulatorer. Begrundelsen herfor er, at producentansvaret sonderer mellem bærbare, industri- og bilbatterier og -akkumulatorer og ikke mellem den kemiske sammensætning i batterierne og -akkumulatorerne. Bly kan være indeholdt i samtlige tre typer af batterier og akkumulatorer, hvorfor det ikke vil være muligt at bevare ordningen, idet den ikke ses at kunne forenes med de regler, der foreslås i lovforslaget, uanset at producenterne og importørerne på sin vis har ansvaret for affaldsbehandlingen ved den nuværende ordning. Det forventes dog, at medlemmerne af Returbat vil bevare Returbat som kollektiv ordning for producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer, således at foreningen bl.a. skal sørge for indsamling og affaldsbehandlingen af denne type batterier.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om en tildelingsordning tænkes ikke på nuværende tidspunkt benyttet, da blypriserne pt. er så høje, at det er attraktivt at behandle blybatterierne. Hvis blypriserne på et senere tidspunkt falder, og det herefter anses for nødvendigt at lave tildeling af de udtjente bilbatterier og -akkumulatorer, vil tildelingsordningen blive effektueret i bekendtgørelsesform. Det er tanken, at ordningen skal administreres af den private organisation, jf. § 9 ø.

Bemyndigelsesreglen i stk. 4 giver hjemmel til at fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse. Formålet med bestemmelsen er at gøre det muligt at kontrollere, at reglerne i § 9 w overholdes. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form, f.eks. elektronisk, ved udfyldelse af blanketter etc.

Reglen i stk. 5, der er i overensstemmelse med direktivets artikel 16, stk. 5 og artikel 8, stk. 4, gør det muligt for producenter og importører og brugere af bilbatterier og -akkumulatorer fra erhvervsmæssige køretøjer at indgå aftale om, at slutbrugerne finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering. Der henvises til bemærkninger til § 9 v, stk. 5.

Med forslagets § 9 x, stk. 1, gennemføres direktivets artikel 20. Ministeren kan herefter fastsætte regler om pligten for producenter, importører og forhandlere til at oplyse brugere af batterier og akkumulatorer af enhver slags om de potentielle virkninger for miljøet af de stoffer, der er indeholdt i batterier og akkumulatorer m.v. Bemyndigelsen udmøntes i en bekendtgørelse, hvori det nærmere skal fastlægges, hvilke oplysninger brugerne skal have og på hvilken måde. Bl.a. skal brugerne oplyses om deres mulighed for at komme af med de udtjente batterier og akkumulatorer. Oplysningerne kan forlanges i en bestemt form, f.eks. vil det kunne fastlægges i bekendtgørelsen, at slutbrugerne skal have oplysningerne i form af skiltning el.lign. på salgsstedet.

I henhold til stk. 2 skal producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer afholde offentlige oplysningskampagner vedrørende indsamling, behandling og genvinding af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, og ministeren bemyndiges til at fastsætte regler herfor. Bestemmelsen tænkes udmøntet i bekendtgørelsesform, således at producenterne og importørerne forpligtes til at lave oplysningskampagner i form af pjecer, tv-spots eller lignende ud fra en vurdering af behovet for sådanne kampagner. Bestemmelsen implementerer direktivets artikel 16, stk. 3, hvorefter producenter og importører af bærbare

batterier og akkumulatorer skal finansiere offentlige oplysningskampagner. Det er tanken, at producenter og importører går sammen om at afholde sådanne oplysningskampagner eventuelt ved hjælp af den private organisation, jf. § 9 ø, der vil kunne koordinere en afholdelse af oplysningskampagnen på vegne af producenter og importører.

Endvidere bemyndiges ministeren i stk. 3 til at fastsætte regler og undtagelser om, at apparater med indbyggede eller indeholdte batterier eller akkumulatorer skal ledsages af en vejledning. Bestemmelsen giver hjemmel til at implementere dele af direktivets artikel 11. Bestemmelsen vil blive udmøntet i bekendtgørelsen, således at reglerne finder anvendelse, hvis batteriet eller akkumulatoren ikke umiddelbart kan fjernes fra apparatet, og ikke finder anvendelse, når vedvarende elektricitetsforsyning er nødvendig af hensyn til sikkerheden eller ydeevnen eller af medicinske grunde eller for at bevare data, og en vedvarende forbindelse mellem apparatet og batteriet eller akkumulatoren derfor er påkrævet.

Ifølge stk. 4 må slutbrugere af nye bærbare batterier og akkumulatorer ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genvinding af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. Bestemmelsen implementerer direktivets artikel 16, stk. 4.

I § 9 y, stk. 1, bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give visse oplysninger. Oplysningerne skal anvendes i forbindelse med dels beregning af den mængde batterier eller akkumulatorer en producent skal tilbagetage i en tildelingsordning (bærbare og til dels bilbatterier og -akkumulatorer), dels Danmarks forpligtelse til at indberette tal for indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer i direktivets artikel 10, stk. 3, og niveau for genvinding af samtlige udtjente batterier og akkumulatorer i direktivets artikel 12, jf. bilag III.

I stk. 2 bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om oplysningspligt for de omfattede producenter og importører til brug for kontrol med, at producenterne og importørerne opfylder deres forpligtelse efter lovens regler om udtjente batterier og akkumulatorer af enhver art samt regler herom fastsat med hjemmel i loven. Med hjemmel i denne bestemmelse kan der bl.a. fastsættes regler om, at producenter og importører skal oplyse, hvilke tilbagetagningsordninger de har etableret, hvorledes det tilbagetagne affald håndteres og genanvendes, hvorledes det er sikret, at fastsatte mål for genvinding opnås, hvorledes ordningen er finansieret, hvorledes der er afholdt oplysningskampagner m.v. Der kan yderligere fastsættes krav om, at oplysningerne skal dokumenteres.

Efter § 9 y, stk. 3, kan oplysningerne i § 9 y, stk. 1 og 2, forlanges i en bestemt form, f.eks. elektronisk, ved udfyldelse af blanketter m.v.

Forslaget til § 9 z er en sammenskrivning af bestemmelserne om kollektive ordninger for de tre typer af producentansvar: elektrisk og elektronisk udstyr, biler og batterier og akkumulatorer for at samle bestemmelserne et sted, og dermed gøre lovteksten mere overskuelig.

I medfør af § 9 z, stk. 1, kan producentansvarsforpligtelserne i henhold til § 9 j, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, som herefter løfter forpligtelsen på vegne af de tilsluttede producenters og importørers. En sådan mulighed for opfyldelse af producentansvaret har producenter og importører allerede i dag for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr og person- og varebiler i henhold til de nugældende regler.

Efter stk. 2 kan ministeren bestemme, at oplysningspligterne efter § 9 n, stk. 1-4, § 9 s, stk. 1-2, § 9 x, stk. 1, og § 9 y, stk. 1 og 2, kan opfyldes helt eller delvist gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis en producent eller importør er tilsluttet en sådan ordning. Den kollektive ordning kan således opfylde oplysningspligten på vegne af producenten. Ordningen eksisterer i de nuværende regler for elektrisk og elektronisk udstyr og person- og varebiler. Det kan fortsat være nødvendigt at få oplysninger direkte fra

producenter og importører i forbindelse med kontrol m.v. uanset at producenten eller importøren er med i en kollektiv ordning, hvorfor regler herom vil blive fastsat med hjemmel i stk. 2, når dette anses for nødvendigt.

Ministeren bemyndiges i stk. 3 til at fastsætte nærmere regler for den kollektive ordning, herunder at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en sådan ordning, således at der kan sikres lige konkurrencevilkår mellem producenterne og importørerne. Yderligere bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om de kollektive ordningers organisering. Dette tænkes anvendt, hvis det anses for nødvendigt, for f.eks. at kunne forpligte de kollektive ordninger i stedet for producenter og importører, således at disse overtager producenternes og importørernes ansvar vedrørende opfyldelse af producentansvaret m.v. En overtagelse af ansvaret kan eventuelt ske parallelt med producentens eller importørens oprindelige ansvar, således at ansvaret kan gå tilbage til producenten eller importøren, hvis den kollektive ordning, som ansvaret ellers var overdraget til, ikke opfylder forpligtelsen. Opregningen er ikke udtømmende og skal herunder bl.a. anvendes til at sikre, at de kollektive ordninger etableres i overensstemmelse med direktivets krav og formål.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 vedrører WEEE-reglerne for så vidt angår sikkerhedsstillelse, jf. § 9 k, stk. 1. Den foreslåede nr. 1 bevirker, at ministeren med hjemmel i bestemmelsen kan fastsætte regler om, at den kollektive ordning kan stille passende sikkerhed på vegne af dens medlemmer i henhold til § 9 k, stk. 1. Dette har ikke tidligere været præciseret i lovteksten. Bestemmelsen i nr. 2 er den nugældende § 9 k, stk. 1, 2. pkt., som med forslaget rykkes hen i den samlede paragraf for kollektive ordninger.

Stk. 5 er ligeledes en eksisterende bestemmelse, § 9 q, stk. 4, der flyttes hen i samlebestemmelsen vedrørende kollektive ordninger. Nr. 1 i den nuværende bestemmelse er nu nr. 1 i stk. 3, hvorfor der alene er to numre for den specifikke bestemmelse for kollektive ordninger for bilproducenter og -importører.

Med bestemmelsen etableres hjemmel til oprettelse af et producentregister for producenter og importører af batterier og akkumulatorer, herunder til at pålægge producenter og importører at tilmelde sig registret og til at videregive oplysninger til dette.

Det er producenterne og importørerne selv, der har ansvaret for at vurdere, hvorvidt de er producent eller importør af bærbare, industri- eller bilbatterier eller -akkumulatorer og for korrekt registrering i producentregistret heraf.

Oplysningerne skal bl.a. bruges til at administrere tildelingsordningen for så vidt angår udtjente bærbare batterier og akkumulatorer og eventuelt bilbatterier og -akkumulatorer. Således kan den private organisation, som nævnt i § 9 ø ud fra de opgivne oplysninger beregne, hvor mange udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, den enkelte producent eller den kollektive ordning skal tage tilbage og særskilt håndtere.

Bestemmelsen i stk. 2 indeholder hjemmel til at pålægge registret at videregive oplysninger til ministeren eller Miljøstyrelsen. Således kan de oplysninger videregives, som Danmark skal rapportere til Kommissionen i henhold til direktivets artikel 10, stk. 3, artikel 12, stk. 5, og artikel 22.

Bestemmelsen sammenskrives med den eksisterende § 9 t, hvorefter der er mulighed for at oprette et tilsvarende producentregister for producenter og importører af henholdsvis elektrisk og elektronisk udstyr samt person- og varebiler. Der er ikke med sammenskrivningen tilsigtet ændringer i forhold til den eksisterende bestemmelse.

Det er indtil videre tanken, at det nuværende producentregister for producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, WEEE-System, ligeledes skal administrere producentregistret for producenter og importører af person- og varebiler samt producenter og importører af batterier og akkumulatorer, for bl.a.

at udnytte det allerede etablerede system og erfaringen, som WEEE-System har opnået i forbindelse med administration af det nuværende producentregister og desuden undgå opbygning af parallelle systemer.

Med denne bestemmelse gives ministeren beføjelse til at henlægge en række administrative beføjelser i forbindelse med tilbagetagning af udtjente batterier og akkumulatorer til en af ministeren godkendt privat organisation.

Ministeren kan til en privat organisation i henhold til stk. 1, nr. 1, henlægge kompetence til at stå for tildelingen af tilbagetagningspligtige udtjente bærbar batterier og akkumulatorer og bilbatterier og -akkumulatorer, jf. § 9 u, stk. 4, og § 9 v, stk. 4, samt i nr. 2, til at vurdere, hvorvidt producenterne og importørerne har opfyldt deres forpligtelse efter § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1-3 og § 9 w, stk. 3. Organisationen kan således meddele en producent eller importør af bærbar batterier eller akkumulatorer eller bilbatterier eller -akkumulatorer, hvor producenten eller den kollektive ordning, som producenten er medlem af, skal afhente de udtjente batterier eller akkumulatorer, de er forpligtet til at tage tilbage. Det skal i den efterfølgende bekendtgørelse sikres, at producenten skal afhente de udtjente batterier eller akkumulatorer så tæt på producenten som muligt. Det forventes ikke, at tildelingsordningen for så vidt angår bilbatterier og -akkumulatorer bliver en nødvendighed, så længe blypriserne er høje, og der er en kollektiv ordning der varetager samtlige producenters og importørers interesser.

Organisationen kan også i henhold til stk. 1, nr. 6, få kompetence til at drive producentregistret, som nævnt i § 9 å, herunder kan organisationen vurdere og træffe afgørelse om, hvilke producenter og importører, der er omfattet af registret. Dette gælder også for producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr samt person- og varebiler. Yderligere kan organisationen træffe afgørelse om, hvorvidt producenten eller importøren skal registreres som producent eller importør af bærbar, industri- eller bilbatterier eller -akkumulatorer. For så vidt angår producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, kan organisationen træffe afgørelse om, hvorvidt der er tale om husholdnings- eller erhvervsudstyr. Bestemmelsen præciseres således i forhold til den nuværende bestemmelse, hvor organisationen alene kan vurdere, om producenten eller importøren var omfattet af registret.

Der kan endvidere til den private organisation henlægges kompetence til at udstede påbud efter § 9 å på områder hvor organisationen har kompetencen i henhold til § 9 ø, stk. 1. Ved overdragelse af kompetencen, afskæres ministeren fra at udstede påbud.

Ved kompetencehenlæggelsen er der tale om, at offentligretlig kompetence henlægges til et privat organ. I almindelighed bør der udvises tilbageholdenhed med en sådan henlæggelse, men de retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved kompetencehenlæggelsen søges imødegået ved, at ministeren i henhold til forvaltningslovens § 1, stk. 2, og offentlighedslovens § 1, stk. 3, efter forhandling med justitsministeren fastsætter regler om, at de pågældende love finder anvendelse for den private organisation. Yderligere vil organisationens afgørelser kunne påklages til ministeren eller Miljøstyrelsen, jf. bestemmelsens stk. 3. Spørgsmålet om opsættende virkning af klager følger af lovens kapitel 11.

På nuværende tidspunkt eksisterer der et privat organ, der har fået uddelegeret kompetencen til at forestå en del af de administrative opgaver i forbindelse med producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr. Erfaringerne med dette organ (WEEE-System) er gode, hvorfor udelegering af administrative opgaver ligeledes ønskes for så vidt angår producentansvaret for batterier og akkumulatorer. Det er tanken, at WEEE-System, som ligeledes forventes at skulle administrere producentregistret, jf. § 9 æ, forventes at få uddelegeret kompetencen til de administrative opgaver vedrørende producentansvaret for batterier og akkumulatorer for bl.a. at udnytte det allerede etablerede system og erfaringen, som WEEE-System har opnået i forbindelse med administration af producentansvaret for elektrisk og elektronisk udstyr og for at undgå opbygning af parallelle systemer.

I henhold til stk. 2 skal ministeren udpege bestyrelsen af organisationen efter indstilling fra af ministeren udvalgte interesseorganisationer og brancheorganisationer. Herudover skal ministeren udpege formanden for bestyrelsen, og godkende organisationens vedtægter og retningslinier for drift og administration. Der tænkes etableret en samlet bestyrelse for de tre områder: elektrisk og elektronisk udstyr, person- og varebiler samt batterier og akkumulatorer, således at der opnås den bedst mulige udnyttelse af erfaringer med producentansvaret.

I øjeblikket er der etableret en bestyrelse i forbindelse med producentansvar på elektronikområdet. I lovforslaget fortsættes den eksisterende praksis med at interesseorganisationer og brancheorganisationer kan indstille bestyrelsesmedlemmer. Ligeledes ønskes også forbrugerorganisationer inddraget i bestyrelsen, hvorfor udvalgte forbrugerorganisationer vil kunne indstille medlemmer. Der har ikke hidtil været særskilte regler om udpegning af formanden for bestyrelsen. Praksis har været, at de indstillingsberettigede organisationer har indstillet en ekstern formand uden for deres egne kredse, som ministeren herefter har udpeget. Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at der direkte i loven tages stilling til, hvorledes formanden udpeges. Med forslaget tages der derfor specifikt stilling til proceduren for udpegning af formanden. Ministeren vil herefter kunne udpege formanden uden indstilling fra parterne. Det forventes, at ministeren fortsat udpeger en formand, der er uafhængig af brancherne.

I henhold til stk. 4 kan ministeren fastsætte regler om organisationens opkrævning af gebyrer for administration og kontrol. Det forventes, at der i bekendtgørelsesform vil blive fastsat et maksimumsbeløb for, hvad organisationen kan kræve. Gebyret begrænses til dækning af omkostninger til administration og individuel kontrol. Det forudsættes, at ministeren udnytter bemyndigelsen i § 88, stk. 1, til at opkræve gebyr hos den private organisation til dækning af statens udgifter til tilsyn og administration m.v., herunder til klagesagsbehandling.

Bestemmelsen sammenskrives med den nuværende § 9 u, hvorefter det er muligt at henlægge kompetencen vedrørende en række opgaver i forbindelse med producentansvar for affald af elektrisk og elektronisk udstyr og udrangerede person- og varebiler. Der er ikke ved sammenskrivningen tilsigtet ændringer i forhold til den eksisterende bestemmelse jf. dog præciseringen i stk. 1, nr. 6. Yderligere er der som nævnt sket en specificering i forhold til ministerens adgang til at udnævne formanden for bestyrelsen i den private organisation, jf. § 9 ø, stk. 2.

Tilsynet med reglerne skal føres af en statslig myndighed. Hjemlen hertil findes i § 67, hvorefter miljøministeren kan bestemme, at tilsyn skal føres af andre myndigheder end kommunalbestyrelsen. Umiddelbart er det tanken at henlægge tilsynskompetencen til Miljøstyrelsen.

De foreslåede bestemmelser i § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, forpligter producenter og importører direkte, men indholdet i bestemmelserne kan ikke generelt beskrives så præcist, at § 69 om adgang til at meddele påbud og forbud overfor ulovlige forhold, kan anvendes. Adgangen til at udstede påbud i § 9 å, stk. 1, tænkes udnyttet til at præcisere producenterne og importørernes forpligtelser efter § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2. Oplysningerne, der bruges som grundlag for vurderingen af forpligtelsens størrelse og opfyldelse, hentes fra producentregistret.

Det bemærkes, at tilsynsmyndigheden kan håndhæve reglerne direkte efter lovens kapitel 9, hvis bestemmelserne er præciseret tilstrækkeligt i en bekendtgørelse, herunder hvis der er etableret en tildelingsordning.

Den private organisation kan i henhold til § 9 ø, stk. 1, nr. 8, få overdraget kompetencen til at udstede påbud. Også for den private organisation gælder, at der ikke skal udstedes påbud efter § 9 å, hvis pligterne er præciseret tilstrækkeligt i bekendtgørelse eller afgørelse, som organisationen i øvrigt kan træffe efter bemyndigelse i henhold til § 9 ø, stk. 1.

Bestemmelsen sammenskrives med den eksisterende § 9 v, hvorefter der kan meddeles påbud og forbud med henblik på opfyldelse af reglerne om producentansvar for affald af elektrisk og elektronisk udstyr samt udrangerede biler. I den eksisterende bestemmelse er ligeledes medtaget bemyndigelsesbestemmelser vedrørende producentansvaret for elektrisk og elektronisk udstyr samt biler. Dette antages at være overflødigt, da bemyndigelsesbestemmelserne forventes at blive udnyttet til at fastsætte regler direkte i bekendtgørelsesform, der er tilstrækkeligt præcise til at kunne håndhæves, hvorfor det ikke er nødvendigt at udstede påbud i henhold til § 9 a, inden håndhævelsesforanstaltninger kan ske. Overtrædelse af bestemmelserne i bekendtgørelsen vil kunne straffes direkte, hvis de er strafbelagt i bekendtgørelsen.

Ved overdragelse af kompetence til at udstede påbud i henhold til § 9 ø, stk. 1, nr. 8, afskæres tilsynsmyndigheden fra at udstede påbud vedrørende de nævnte bestemmelser. Organisationens påbud kan eventuelt omgøres i henhold til § 9 ø, stk. 3, ved klage.

Efter den nugældende § 45, stk. 4, gælder der et forbud mod at etablere indsamling af affald, hvis der er etableret en kommunal indsamlingsordning. For at producenter og importører af udtjente batterier og -akkumulatorer kan etablere private tilbagetagningsordninger parallelt med de kommunale indsamlingsordninger, etableres hjemmel til dette i stk. 4. Det er tanken, at kommunerne har pligt til at stå for indsamlingen af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, men producenterne og importørerne har også selv muligheden for at etablere tilbagetagningsordninger. Derudover skal producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer etablere tilbagetagningsordninger i henhold til § 9 w, stk. 1.

Producenterne og importørerne kan herefter etablere egne tilbagetagningsordninger, f.eks. via distributører el.lign. Den mængde, der bliver tilbagetaget af producentens egen tilbagetagningsordning, skal for så vidt angår bærbare og eventuelt bilbatterier og -akkumulatorer fratrækkes det antal batterier og akkumulatorer, som producenten eller importøren skulle have tildelt i tildelingsordningen. Formålet med bestemmelsen er dels at skabe mulighed for større indsamling af de udtjente batterier og akkumulatorer på grund af etablering af flere indsamlingssteder, dels kan det være en fordel for producenten eller importøren, at tilbagetage sin egen type af batterier, og dermed også skabe incitament til at producere batterier og akkumulatorer, der er lette at behandle, når disse er udtjente.

§ 45, stk. 4, skal ses i sammenhæng med stk. 6, hvorefter ministeren kan fastsætte regler for affaldsproducenters pligt til at benytte tilbagetagningsordninger etableret i henhold til stk. 4.

Bestemmelsen sammenskrives med den eksisterende § 45, stk. 4, hvorefter producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr er berettiget til at etablere tilbagetagningsordning for affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Der er ikke med sammenskrivning tilsigtet ændringer i forhold til den eksisterende bestemmelse.

Bestemmelsen giver hjemmel til at implementere dele af direktivets artikel 11, hvorefter udstyr ikke må konstrueres på en sådan måde, at udtjente batterier og akkumulatorer uden videre kan fjernes. Der tænkes her på, at batterier og akkumulatorer ikke må indbygges i apparater på en sådan måde, at batterierne ikke kan tages ud og behandles særskilt. Forbudet indebærer ikke, at batteriet skal kunne fjernes, uden at der skal bruges en form for værktøj som f.eks. en skruetrækker, hvis der er tale om legetøj til børn, ure etc.

Ligeledes kan ministeren fastsætte regler om forbud mod markedsføring af udstyr, der ikke opfylder dette krav.

Bestemmelsen tænkes udmøntet i en bekendtgørelse med nærmere retningslinier. Bestemmelsen, der bliver udstedt i bekendtgørelsen, finder ikke anvendelse, når vedvarende elektricitetsforsyning er nødvendig af hensyn til sikkerheden eller ydeevnen eller af medicinske grunde eller for at bevare data og en vedvarende forbindelse mellem apparatet og batteriet eller akkumulatoren derfor er påkrævet.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets nr. 21 og sikrer den rette henvisning.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 15. juni 2008. Ansvar for tilbagetagning og særskilt håndtering, jf. § 9 u, stk. 1, og § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1 og § 9 x, stk. 2, samt betalingen i henhold til § 9 u, stk. 2, gælder dog først fra den 1. januar 2009. Sidstnævnte frist er ca. tre måneder senere end bestemt i direktivet. Udsættelsen anses for nødvendig for at give producenter og importører samt den private organisation, jf. § 9 ø, den nødvendige tid til at etablere de administrative systemer, som et håndterings- og finansieringssystem forudsætter. Ligeledes forventes bemyndigelsesbestemmelserne udmøntet inden 1. januar 2009.

Til § 3

I forbindelse med implementering af producentansvaret for udtjente batterier og akkumulatorer ophæves lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier). Godtgørelsesordningen blev i 1996 etableret for at tilskynde til indsamling og genanvendelse af de tungmetallosholdige nikkel-cadmium-akkumulatorer.

Den nuværende ordning for nikkel-cadmium-akkumulatorer vedrører udover godtgørelsen en afgiftsordning i henhold til lovebekendtgørelse nr. 1251 af 6. december 2006 om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer, hvor producenter og importører af nikkel-cadmium-akkumulatorer skal betale en fastsat afgift til Skat pr. produceret eller importeret akkumulator. Afgiften skal dels ses som en adfærdsregulerende afgift, der bevirker, at brugen af nikkel-cadmium-akkumulatorerne mindskes til fordel for de lidt dyrere men miljømæssigt bedre lithium-ion- og nikkel-metalhydrid-akkumulatorer. Ved pålægning af afgiften bliver nikkel-cadmium-akkumulatorerne dyrere end de miljømæssigt bedre akkumulatorer. Yderligere skal afgiften ses i sammenhæng med godtgørelsesordningen, hvorefter der udbetales en godtgørelse på 150 kr. pr. kg indsamlede nikkel-cadmium-akkumulatorer til indsamleren. Afgiften er det økonomiske fundament for udbetalingen af godtgørelsen.

Hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer kan ifølge direktivets definitioner være både bærbare batterier og akkumulatorer og industribatterier og -akkumulatorer. I forbindelse med implementering af direktivet etableres producentansvar for henholdsvis producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer og producenter og importører af industribatterier og -akkumulatorer. Godtgørelsen ses derfor ikke længere at være nødvendig for at sikre indsamling og genanvendelse af nikkel-cadmium-akkumulatorerne, når producentansvaret indføres, da producenter og importører vil blive forpligtet til indsamle og genanvende akkumulatorerne. Yderligere vil administrationen af en godtgørelsesordning i forbindelse med producentansvar for dele af de bærbare batterier og akkumulatorer og industribatterier og -akkumulatorer indeholdende nikkel-cadmium være administrativt tung, bl.a. fordi den nuværende godtgørelsesordning går på tværs af direktivets definitioner.

Afgiftsordningen vil fortsætte som en adfærdsregulerende afgift, således at de miljømæssigt belastende nikkel-cadmium-akkumulatorer ikke vælges til fordel for mindre miljøbelastende typer af akkumulatorer.

I henhold til stk. 2 finder reglerne anvendelse på ansøgninger om udbetaling af godtgørelse indleveret til Miljøstyrelsen inden den 1. januar 2009. Ifølge den bekendtgørelse, der er udstedt med hjemmel i loven, kan der ydes godtgørelse til indsamlede akkumulatorer, hvis det bl.a. dokumenteres, hvilke oparbejdningsevner, akkumulatorerne er leveret til med henblik på genanvendelse. Godtgørelsen udbetales kvartalsvis, og ansøgning om godtgørelse skal være Miljøstyrelsen i hænde senest fire uger efter udløbet af det kvartal, hvor levering til oparbejdningsevner har fundet sted. Reglerne i bekendtgørelsen vil fortsat finde anvendelse på de ansøgninger, der skal behandles i henhold til stk. 2.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1757 af 22. december
2006 foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EF-fuglebeskyttelsesdirektivet), (EF-Tidende 1979 nr. L 103, side 1), som ændret senest ved Rådets forordning 807/2003/EF af 14. april 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 122, side 36), dele af Rådets direktiv nr. 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), (EF-Tidende 1985 nr. L 175, side 40), som senest ændret ved Rådets og Europa-Parlamentets direktiv nr. 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, (EU-Tidende 2003 nr. L 156, side 17), Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 om ændring af direktiv 75/442/EØF om affald, (EF-Tidende 1991 nr. L 78, side 32), Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, (EF-Tidende 1991 nr. L 375, side 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1882/2003/EF af 29. september 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 284, side 1), dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og

1. I fodnote 1 til lovens titel ændres » og direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 345, side 106).« til: », direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 345, side 106) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, (EU-Tidende 2006 L 266, side 1).«

planter (EF-habitatdirektivet), (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1882/2003/EF af 29. september 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 284, side 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, (EF-Tidende 1994 nr. L 365, side 10), Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, (EF-Tidende 1996 nr. L 257, side 26), Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, (EF-Tidende 1997 nr. L 10, side 13), Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, (EF-Tidende 1999 nr. L 182, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, (EF-Tidende 2000, nr. L 269, side 34), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), (EF-Tidende 2000 nr. L 327, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 37, side 24) og direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 345, side 106).

§ 9 i, stk. 1

2) Producenter og importører: Enhver, der
 a) fremstiller og forhandler elektrisk eller elektronisk udstyr under eget varemærke,

2. § 9 i, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Producenter og importører: Enhver, der
 a) fremstiller og forhandler elektrisk eller elektronisk udstyr i Danmark under eget varemærke,

b) under eget varemærke videreforhandler udstyr fremstillet af andre leverandører, idet en videreforhandler dog ikke betragtes som producent, hvis producentens varemærke er angivet på udstyret, eller

c) erhvervsmæssigt importerer elektrisk eller elektronisk udstyr til Danmark.

§ 9 j. Producenter og importører skal for egen regning foranstalte tilbagetagning samt særskilt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, som er markedsført af producenten eller importøren efter den 31. december 2005, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2. Denne forpligtelse kan også opfyldes gennem tilbagetagning samt genanvendelse eller særlig håndtering af samme mængde af tilsvarende udstyr markedsført i Danmark af andre producenter eller importører.

Stk. 2. Forpligtelsen efter stk. 1 kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra husholdninger omfattet af stk. 1 og § 9 l, stk. 1, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører, tidsfrister for afhentning og udveksling af beholdere i forbindelse med afhentningen af det tildelte affald m.v.

§ 9 k. For udstyr, der er markedsført til brug for husholdninger efter den 31. december 2005, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter eller im-

b) under eget varemærke videreforhandler udstyr i Danmark fremstillet af andre leverandører, dog ikke hvis producentens varemærke er angivet på udstyret,

c) erhvervsmæssigt importerer elektrisk eller elektronisk udstyr til Danmark til videresalg, eller

d) leverer elektrisk eller elektronisk udstyr fra en anden EU-medlemsstat direkte til husholdninger i Danmark ved hjælp af fjernsalg.«

3. § 9 j, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

4. I § 9 j indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Danske eksportører, der leverer elektrisk eller elektronisk udstyr direkte til husholdninger i andre EU-medlemsstater ved hjælp af fjernsalg, skal overholde den pågældende EU-medlemsstats regler om gennemførelsen af direktiv om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), herunder opfylde forpligtelser om tilbagetagning og særskilt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr i den pågældende EU-medlemsstat.«

5. § 9 k, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

portører over for ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, skal godtgøre, at der er stillet passende sikkerhed for de fremtidige håndteringsudgifter. Det kan endvidere bestemmes, at producenter og importører kan undlade at stille sikkerhed ved i stedet at deltage i en kollektiv ordning, der repræsenterer en passende sikkerhed.

§ 9 k

Stk. 3. For udstyr, som sælges til brug for erhvervsdrivende efter den 31. december 2005, kan ministeren fastsætte bestemmelser om, at producenter og importører kan aftale med køberen, at denne overtager forpligtelsen efter § 9 j for så vidt angår det udstyr, de køber. Forudsætningen for frigørelse fra den i § 9 j nævnte forpligtelse er, at aftalen registreres i det i § 9 t nævnte producentregister.

§ 9 l

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, samt regler om, at redegørelsen skal ske over for ministeren, den, ministeren bemyndiger hertil, eller det i § 9 t nævnte producentregister.

§ 9 m

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at distributører og forhandlere ikke må aftage og forhandle elektrisk og elektronisk udstyr fra producenter og importører, som har tilsidesat registreringspligten efter regler fastsat i medfør af § 9 t, stk. 1.

§ 9 n

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 j, § 9 l, stk. 1, samt regler fastsat i

6. I § 9 k, stk. 3, 2. pkt., § 9 l, stk. 2, der bliver stk. 3, § 9 m, stk. 2, § 9 n, stk. 4, og § 9 r, stk. 2, ændres »§ 9 t« til: »§ 9 æ«.

medfør af § 9 k, § 9 l, stk. 2 og 3, § 9 n og § 9 t.

§ 9 r

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter § 9 q, stk. 1, samt regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 t nævnte producentregister.

§ 9 l. For elektrisk og elektronisk affald fra husholdninger, som leveres til affaldshåndtering den 1. januar 2006 eller senere, og som er markedsført inden denne dato, skal producenter og importører forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning samt særskilt håndtering, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2. Markedsandelen fastsættes på grundlag af de mængder, der er registreret i det i § 9 n nævnte producentregister.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, samt regler om, at redegørelsen skal ske over for ministeren, den, ministeren bemyndiger hertil, eller det i § 9 t nævnte producentregister.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, i særlige tilfælde kan dispensere fra pligten til for egen regning at foranstalte tilbagetagning samt særskilt håndtering af elektriske og elektroniske produkter.

§ 9 n.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde og kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr,

7. § 9 l, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

8. I § 9 l indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregistret nævnt i § 9 æ.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

9. I § 9 n, stk. 3, ændres »§ 9 j, stk. 2« til: »§ 9 z, stk. 1«.

der er markedsført, tilbagetaget, genvundet eller nyttiggjort, om den eksporterede mængde tilbagetaget affald samt om, at forpligtelsen, jf. § 9 j, stk. 2, er overdraget til andre.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 j, § 9 l, stk. 1, samt regler fastsat i medfør af § 9 k, § 9 l, stk. 2 og 3, § 9 n og § 9 t.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at eksportører i udlandet, der leverer elektrisk eller elektronisk udstyr direkte til husholdninger i Danmark ved hjælp af fjernsalg eller internethandel, skal foranstalte affaldshåndtering. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om pligten for eksportører i udlandet til at være tilmeldt producentregistret og til at godtgøre, hvorledes forpligtelsen efter § 9 j og § 9 l, stk. 1, er opfyldt, samt om de mængder og kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, der er markedsført i Danmark.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter oplysningspligten efter stk. 1-5 påhviler den kollektive ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning, jf. § 9 j. Oplysninger i medfør af stk. 1-5 kan forlanges afgivet i en bestemt form.

§ 9 q. Producenter og importører skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente person- og varebiler. Markedsandelen fastsættes på grundlag af de mængder, der er registreret i det i § 9 t nævnte producentregister.

10. I § 9 n, stk. 4, ændres »§ 9 l, stk. 2 og 3« til: »§ 9 l, stk. 3 og 4«.

11. § 9 n, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.

12. § 9 n, stk. 6, der bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Oplysninger i medfør af stk. 1-4 kan forlanges afgivet i en bestemt form.«

13. § 9 q, stk. 1, 2. pkt. ophæves.

14. § 9 q, stk. 2, affattes således:

Stk. 2. Forpligtelsen efter stk. 1 kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at oplyse den sidste ejer eller indehaver om, hvor en udtjent person- eller varebil kan afleveres, herunder hvordan oplysningerne skal gives.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler for kollektive ordninger, herunder om

- 1) at alle producenter eller importører skal have lige adgang til at deltage i en kollektiv ordning,
- 2) etablering af et passende antal modtagepladser i en kollektiv ordning, således at det sikres, at ejeren eller indehaveren af en udtjent person- eller varebil kan aflevere denne til en modtageplads inden for en rimelig geografisk afstand, og
- 3) at en kollektiv ordning skal sikre, at godkendte affaldsbehandlere får adgang til at affaldsbehandle biler på gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår.

Stk. 5. Den sidste ejer eller indehaver har ret til at aflevere en udtjent person- eller varebil til en producent eller importør til særskilt håndtering uden omkostninger.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om den sidste ejers eller indehavers rettigheder, jf. stk. 4, herunder at retten til at aflevere en bil kan begrænses med hensyn til afleveringssteder, og at der af den sidste ejer eller indehaver uanset stk. 4 kan opkræves et beløb for de vigtigste manglende komponenter svarende til tilsvarende komponenters materialeværdi på afleveringstidspunktet.

§ 9 s. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængden af person- og varebiler, der er produceret

»*Stk. 2.* Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregistret nævnt i § 9 æ.«

15. § 9 q, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.

16. I § 9 s, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 9 q, stk. 2« til: »§ 9 z, stk. 1«.

eller indført til anvendelse i Danmark. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal afgive oplysninger om antallet af person- og varebiler, der erhvervsmæssigt er indført i Danmark, og om mængden af person- og varebiler, der er tilbagetaget, uanset om forpligtelsen i § 9 q, stk. 1, er overdraget til en kollektiv ordning efter § 9 q, stk. 2.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 q, stk. 1 og 2, samt regler fastsat i medfør af § 9 q, stk. 3 og 5, og § 9 t.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter oplysningspligten efter stk. 1 og 2 påhviler en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning, jf. § 9 q, stk. 2. Oplysninger i medfør af stk. 1 og 2 kan forlanges afgivet i en bestemt form.

17. § 9 s, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 q, stk. 1, og regler fastsat i medfør af § 9 q, stk. 3 og 4, og § 9 æ.«

18. § 9 s, stk. 3, 1. pkt., ophæves.

19. §§ 9 t-§ 9 v ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 9 t.** I §§ 9 u-9 z forstås ved:

1) **Batteri eller akkumulator:** Enhver elektrisk energikilde, som dannes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som består af en eller flere primære battericeller, der ikke kan genoplades, eller af en eller flere sekundære battericeller, der kan genoplades, bortset fra batterier og akkumulatorer, som benyttes i

a) udstyr med tilknytning til beskyttelsen af Danmarks væsentlige sikkerhedsinteresser, våben, ammunition og andet udstyr, bortset fra produkter, der ikke er fremstillet til specifikt militære formål, eller

b) udstyr, der er beregnet til opsendelse i rummet.

2) Batteripakke: Enhver samling af batterier eller akkumulatorer, der er forbundne, indkapslet eller forbundne og indkapslet til en samlet enhed, som slutbrugeren ikke skal kunne dele eller åbne.

3) Bærbart batteri eller bærbar akkumulator: Ethvert batteri eller knapcellebatteri eller enhver batteripakke eller akkumulator, der

a) er forseglet,

b) kan være håndholdt, og

c) ikke er et industribatteri eller en industriakkumulator eller et bilbatteri eller en bilakkumulator.

4) Knapcellebatteri: Ethvert lille rundt bærbart batteri eller enhver lille rund bærbar akkumulator, hvor diameteren er større end højden, til anvendelse i specialudstyr, herunder høreapparater, armbåndsure, mindre bærbart udstyr og nødstrøm.

5) Bilbatteri eller -akkumulator: Ethvert batteri eller enhver akkumulator, der leverer strøm til startmotor, lygter og tændingsanlæg.

6) Industribatteri eller -akkumulator: Ethvert batteri eller enhver akkumulator, der udelukkende er udviklet til industrielle eller erhvervsmæssige formål eller anvendes i enhver form for elektriske køretøjer.

7) Udtjent batteri eller akkumulator: Ethvert batteri, der er affald i henhold til regler fastsat i medfør af § 44.

8) Producenter og importører: Enhver i Danmark, som for første gang erhvervsmæssigt markedsfører batterier eller akkumulatorer, herunder hvis disse er indbyggede i udstyr eller køretøjer i Danmark. Ved markedsføring forstås overdragelse eller tilrådighedsstillelse til tredje mand mod eller uden vederlag, herunder indførsel i det danske toldområde.

§ 9 u. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal forholdsmæssigt i forhold til deres mar-

kedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

Stk. 2. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal finansiere den kommunale indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer. Udgiften til indsamlingen udgør 2,70 kr. pr. kg markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele ørebeløb.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen, jf. stk. 1, fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregistret nævnt i § 9 æ.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, herunder om tidsfrister for afhentning og regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 ø, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1 og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører kan undtages fra kravet i stk. 1, hvis producenten eller importøren i forhold til det danske markeds størrelse markedsfører meget små mængder bærbare batterier og akkumulatorer i Danmark.

§ 9 v. Producenter og importører af industribatterier og -akkumulatorer skal til-

bagetage og særskilt håndtere et udtjent industribatteri eller en udtjent industriakkumulator, uanset dets kemiske sammensætning og oprindelse, når de markedsfører et nyt industribatteri eller en ny industriakkumulator. Producenter og importører er ligeledes forpligtet til at tilbagetage og særskilt håndtere udtjente industribatterier eller -akkumulatorer fra slutbrugeren, hvis producenten eller importøren har markedsført industribatteriet eller -akkumulatoren, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om tilbagetagning af industribatterier og -akkumulatorer, jf. stk. 1, herunder regler om slutbrugernes mulighed for at få oplysninger om, hvem der er producent eller importør af et industribatteri eller en industriakkumulator.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at industribatterier og -akkumulatorer, som kan være håndholdt, skal indgå i tildelingsordningen for bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 u, stk. 4.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1 og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 5. Producenter og importører og brugere af industribatterier og -akkumulatorer kan indgå aftaler om, at slutbrugere finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering.«

§ 9 w. Producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer skal i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bilbatterier og -akkumulatorer. Producenter og importører skal oprette ordninger for tilbagetagning i slutbrugernes nærhed medmindre tilbagetagning sker i forbindelse med de

ordninger, der er nævnt i § 9 q, stk. 1. Miljøministeren fastsætter regler om den geografiske fordeling af modtagepladser.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsandelen fastsættes, herunder hvordan markedsandelen beregnes på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregistret nævnt i § 9 æ.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bilbatterier og -akkumulatorer, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører, tidsfrister for afhentning og regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 ø, kan få tredje-mand til at udføre opgaven for producentens eller importørens regning.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1 og regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 æ nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 5. Producenter og importører og brugere af bilbatterier og -akkumulatorer fra erhvervsmæssige køretøjer kan indgå aftaler om, at slutbrugerne finansierer tilbagetagning og særskilt håndtering.»

§ 9 x. Miljøministeren fastsætter regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse slutbrugere af batterier og akkumulatorer om de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatorer, hensigtsmæssigheden af ikke at bortskaffe udtjente batterier og akkumulatorer sammen med usorteret husholdningsaffald, men at deltage i de særskilte indsamlingsordninger, de indsamlings- og genvindingsordninger, som slutbrugerne har til rådighed, og slutbrugernes rolle i forbindelse med genvindingen af batterier og akkumulatorer. Endvidere kan ministeren fastsæt-

te regler om producenters, importørers og forhandlers pligt til at oplyse om betydningen af den påførte mærkning i forbindelse med markedsføring af batterier og akkumulatorer. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 2. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal afholde offentlige oplysningskampagner. Miljøministeren fastsætter de nærmere regler herom, herunder regler om indhold og omfang.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om, at apparater, hvori batterier og akkumulatorer er indbyggede eller indeholdte, skal ledsages af en vejledning, der viser, hvordan de kan fjernes på en sikker måde og om nødvendigt om arten af det indbyggede batteri eller den indbyggede akkumulator. Ministeren fastsætter ligeledes regler om undtagelser fra denne vejledningspligt.

Stk. 4. Ved salg af nye bærbare batterier og akkumulatorer må slutbrugerne ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genvinding af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

§ 9 y. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde, type og kemisk sammensætning af batterier og akkumulatorer, der er markedsført, tilbagetaget, genvundet eller nyttiggjort, den eksporterede mængde tilbagetaget affald, og oplysninger om, hvorvidt forpligtelsen efter § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er overdraget til andre.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger af enhver art om etablerede tilbagemagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x,

stk. 2, og regler udstedt i medfør af § 9 u, stk. 5, § 9 v, stk. 5, § 9 w, stk. 4, og § 9 x.

Stk. 3. Oplysninger i medfør af stk. 1 og 2 kan forlanges afgivet i en bestemt form.

§ 9 z. Forpligtelserne efter § 9 j, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter oplysningsforpligtelserne efter § 9 n, stk. 1-4, § 9 s, stk. 1 og 2, § 9 x, stk. 1, og § 9 y, stk. 1 og 2, helt eller delvist kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler for de kollektive ordninger, herunder om

- 1) at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en kollektiv ordning, og
- 2) de kollektive ordningers organisering.

Stk. 4. For så vidt angår kollektive ordninger for elektrisk og elektronisk udstyr, kan miljøministeren fastsætte regler om,

- 1) at den kollektive ordning stiller en passende sikkerhed, jf. § 9 k, stk. 1, på vegne af producenter og importører, der deltager i den kollektive ordning, og
- 2) at producenter og importører kan undlade at stille sikkerhed, jf. § 9 k, stk. 1, ved i stedet at deltage i en kollektiv ordning, der repræsenterer en passende sikkerhed.

Stk. 5. For så vidt angår kollektive ordninger for udtjente biler, kan miljøministeren fastsætte regler om

- 1) etablering af et passende antal modtagepladser i en kollektiv ordning, således at det sikres, at ejeren eller indehaveren af en udtjent person- eller varebil kan aflevere denne til en modtageplads inden for en rimelig geografisk afstand, og
- 2) at en kollektiv ordning skal sikre, at godkendte affaldsbehandlere får adgang

§ 9 t. Miljøministeren fastsætter regler om oprettelse af producentregistre, om at producenter og importører som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, og § 9 p, nr. 4, har pligt til at tilmelde sig registret, og om deres pligt til at indgive oplysninger hertil.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal videregives fra producentregistret, herunder om, hvilke oplysninger fra producentregistret der skal gives til ministeren.

§ 9 u. Miljøministeren kan til en af ministeren godkendt privat organisation henlægge kompetencen til at

1) administrere en tildelingsordning for udtjente person- og varebiler i henhold til § 9 r, stk. 1, eller for affald af elektrisk og elektronisk udstyr i henhold til § 9 j, stk. 3,

2) vurdere, om forpligtelsen efter § 9 j, stk. 1 og 2, § 9 l, stk. 1, og § 9 q, stk. 1, er opfyldt, herunder give en producent eller importør som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, og § 9 p, nr. 4, der ikke har tilbagetaget det tildelte affald i form af elektrisk eller elektronisk udstyr eller udtjente person- og varebiler, pligt til at afhente affaldet fra en anden producents eller importørs modtageplads eller virksomhed,

3) vurdere, om der er stillet passende sikkerhed, og disponere over denne, jf. § 9 k, stk. 1,

4) vurdere, om en kollektiv ordning repræsenterer en passende sikkerhed, jf. § 9 k, stk. 1,

5) vurdere, om den geografiske beliggenhed af en kollektiv ordnings modtagepladser er i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 9 q, stk. 4, nr. 2,

til at affaldsbehandle biler på gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår.

§ 9 æ. Miljøministeren fastsætter regler om oprettelse og drift af registre over producenter og importører, om at producenter og importører, som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4, og § 9 t, nr. 8, har pligt til at tilmelde sig registret, og om deres pligt til at indgive oplysninger hertil.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal videregives fra producentregistret, herunder om hvilke oplysninger fra producentregistret der skal gives til ministeren.

§ 9 ø. Miljøministeren kan til en privat organisation, jf. stk. 2, henlægge kompetencen til at

1) administrere tildelingsordninger efter § 9 j, stk. 3, § 9 r, stk. 1, § 9 u, stk. 4, og § 9 w, stk. 3,

2) vurdere, om forpligtelsen efter § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, og § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er opfyldt, herunder give en producent eller importør som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4, og § 9 t, nr. 8, der ikke har tilbagetaget det tildelte affald i form af elektrisk eller elektronisk udstyr, udtjente person- og varebiler, udtjente bærbare batterier eller akkumulatorer eller udtjente bilbatterier eller -akkumulatorer, pligt til at afhente affaldet fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed eller lignende,

3) vurdere, om der er stillet passende sikkerhed, og disponere over denne, jf. § 9 k, stk. 1, og § 9 z, stk. 4, nr. 1,

4) vurdere, om en kollektiv ordning repræsenterer en passende sikkerhed, jf. § 9 z, stk. 4, nr. 2,

5) vurdere, om den geografiske beliggenhed af en kollektiv ordnings modtagepladser er i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 9 z, stk. 5, nr. 1,

6) oprette og drive et producentregister, herunder vurdere, hvilke importører og producenter som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, og § 9 p, nr. 4, der er omfattet, jf. § 9 s,

7) indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 n, stk. 2-5, og § 9 s, stk. 1 og 2, og

8) meddele påbud efter § 9 v.

Stk. 2. Ministeren udpeger bestyrelsen for en organisation, der er godkendt efter stk. 1, efter indstilling fra producenter, importører, interesseorganisationer og brancheorganisationer på området. Endvidere godkender ministeren vedtægter samt retningslinjer for organisationernes drift og administration.

Stk. 3. Afgørelser truffet af en privat organisation i henhold til stk. 1 kan påklages til ministeren.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af en af ministeren godkendt privat organisations omkostninger ved administration og kontrol, jf. stk. 1.

§ 9 v. Miljøministeren kan meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, og § 9 q, stk. 1, samt meddele påbud og forbud om opfyldelse af regler fastsat med hjemmel i § 9 k, § 9 l, stk. 2 og 3, § 9 m, § 9 n, stk. 1-5, § 9 q, stk. 3, og § 9 t, jf. dog § 9 u, stk. 1, nr. 8.

§ 45

Stk. 5. Producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, er uanset stk. 4 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og

6) oprette og drive et producentregister, herunder træffe afgørelse om, hvilke producenter og importører som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4 og § 9 t, nr. 8, der er omfattet, jf. § 9 æ, hvilket udstyr der henhører under kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, stk. 1, nr. 1, og hvilke typer af batterier, jf. § 9 t, nr. 3, 5 og 6, der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør,

7) indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 n, stk. 2-4, § 9 s, stk. 1 og 2, og § 9 y, stk. 1-3, og

8) meddele påbud efter § 9 å.

Stk. 2. Miljøministeren udpeger formanden for bestyrelsen for organisationen. Ministeren udpeger den øvrige bestyrelse efter indstilling fra interesse- og brancheorganisationer på området, som ministeren har udvalgt. Endvidere godkender ministeren vedtægter og retningslinjer for organisationens drift og administration.

Stk. 3. Afgørelser truffet af en privat organisation i henhold til stk. 1 kan påklages til miljøministeren.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af den private organisations omkostninger ved administration og kontrol, jf. stk. 1.

§ 9 å. Miljøministeren kan meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2.«

20. § 45, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, og producenter og importører af batterier og akkumulatorer, jf. § 9 t, er uanset stk. 4 berettiget til individuelt eller kol-

elektronisk udstyr fra private husholdninger i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.

§ 51

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om kontrollen med produkter, herunder emballager, der er omfattet af regler fastsat i medfør af stk. 1 og stk. 2. Ministeren kan herunder bestemme, at den, der markedsfører et produkt, herunder en emballage, over for tilsynsmyndigheden skal dokumentere, at produktet er fremstillet og sammensat i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af loven. Ministeren kan i særlige tilfælde forbyde markedsføring af et produkt eller en emballage, indtil sådan dokumentation foreligger.

lektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger og for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 44.«

21. I § 51 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, at udstyr, der indeholder batterier og akkumulatorer skal konstrueres på en sådan måde, at udtjente batterier og akkumulatorer uden videre kan fjernes og regler om forbud mod markedsføring af udstyr, hvor batterier og akkumulatorer ikke uden videre kan fjernes. Ministeren kan ligeledes fastsætte regler om undtagelser fra denne bestemmelse.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

22. I § 51, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres »stk. 1 og *stk. 2*« til: »stk. 1-3«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. juni 2008, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. § 9 u, *stk. 1* og 2, § 9 v, *stk. 1*, § 9 w, *stk. 1*, og § 9 x, *stk. 2*, finder anvendelse fra den 1. januar 2009.

§ 3

Stk. 1. Lov nr. 404 af 14. juni 1995 om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-

akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier) ophæves den 1. januar 2009.

Stk. 2. Loven finder dog fortsat anvendelse på ansøgninger indgivet til Miljøstyrelsen inden den 1. januar 2009.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1, og artikel 95, stk. 1, for så vidt angår artikel 4, 6 og 21 i dette direktiv,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁴⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 22. juni 2006, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er ønskeligt at harmonisere de nationale regler om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer. Det overordnede mål med direktivet er at minimere batteriers og akkumulatorers og udtjente batteriers og akkumulatorers negative påvirkning af miljøet og derigennem medvirke til at beskytte, bevare og forbedre miljøet. Retsgrundlaget er derfor traktatens artikel 175, stk. 1. Det er imidlertid også hensigtsmæssigt at træffe foranstaltninger på fællesskabsplan på grundlag af traktatens artikel 95, stk. 1, for at harmonisere kravene vedrørende indhold af tungmetaller og mærkning af batterier og akkumulatorer og således sikre et velfungerende indre marked og undgå forvridning af konkurrencen i Fællesskabet.

(2) Kommissionen har i sin meddelelse af 30. juli 1996 om revisionen af Fællesskabets strategi for affaldshåndtering udstukket retningslinjerne for Fællesskabets fremtidige affaldspolitik. I denne meddelelse understreges behovet for at reducere mængden af farlige stoffer i affald, og der peges på de potentielle fordele ved, at der fastsættes regler på fællesskabsplan om begrænsning af indholdet af sådanne stoffer i produkter og i produktionsprocesser. Det hedder videre, at hvis det ikke kan undgås, at der opstår affald, skal dette genbruges eller nyttiggøres i form af materiale genvinding eller energiudnyttelse.

(3) I Rådets resolution af 25. januar 1988 om et handlingsprogram for Fællesskabet til nedbringelse af miljøforureningen med cadmium⁵⁾ blev det understreget, at begrænsning af brugen af cadmium til de tilfælde, hvor der ikke findes egnede alternativer, og indsamling og genbrug af produkter, der indeholder cadmium, er vigtige elementer i strategien for bekæmpelse af cadmiumforurening med henblik på beskyttelse af befolkningens sundhed og miljøet.

(4) Rådets direktiv 91/157/EØF af 18. marts 1991 om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer⁶⁾, har ført til en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på dette område. Det er imidlertid ikke lykkedes at virkeliggøre målene for dette direktiv fuldt ud. Behovet for at revidere direktiv 91/157/EØF blev desuden understreget i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram⁷⁾ og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)⁸⁾. Direktiv 91/157/EØF bør derfor revideres og erstattes af mere overskuelige regler.

(5) For at opfylde de miljømæssige mål forbyder direktivet markedsføring af visse batterier og akkumulatorer, der indeholder kviksølv eller cadmium. Direktivet skal ligeledes højne niveauet for indsamling og genvinding af udtjente batterier og akkumulatorer og stille større krav til de miljøresultater, som alle aktører, der er involveret i batteriers og akkumulatorers livscyklus, som f.eks. producenter, distributører og slutbrugere, skal opnå, navnlig de aktører, der er direkte involveret i behandling og genvinding

af udtjente batterier og akkumulatorer. De særlige regler, der er behov for med henblik herpå, supplerer den eksisterende fællesskabslovgivning om affald, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald⁹⁾, Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald¹⁰⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald¹¹⁾.

(6) For at forhindre at udtjente batterier og akkumulatorer kasseres på en sådan måde at miljøet forurenes, og for at undgå at skabe forvirring hos slutbrugerne over de forskellige affaldshåndteringskrav, der gælder for forskellige batterier og akkumulatorer, bør dette direktiv gælde for alle batterier og akkumulatorer, der markedsføres i Fællesskabet. Et så bredt anvendelsesområde bør også sikre stordriftsfordele i forbindelse med indsamling og genvinding samt optimale ressourcebesparelser.

(7) Pålidelige batterier og akkumulatorer spiller en afgørende rolle for sikkerheden ved mange produkter, apparater og tjenesteydelser og udgør en vigtig energikilde i samfundet.

(8) Det er hensigtsmæssigt at skelne mellem bærbare batterier og akkumulatorer på den ene side og industri- og bilbatterier og -akkumulatorer på den anden side. Bortskaffelse af industri- og bilbatterier og -akkumulatorer ved deponering eller forbrænding bør forbydes.

(9) Eksempler på industribatterier og -akkumulatorer er batterier og akkumulatorer, der anvendes til nød- eller backup-strømforsyning på hospitaler, i lufthavne eller kontorer, batterier og akkumulatorer, der anvendes i tog eller fly, og batterier og akkumulatorer, der anvendes på off-shore olieplatforme eller i fyrtårne. Eksempler kan også være batterier og akkumulatorer, der udelukkende er beregnet til håndholdte betalingsterminaler i forretninger og restauranter, strekkodescannere i forretninger, professionelt videoudstyr til tv-kanaler og professionelle studier, minelamper og dykkerlamper fastgjort til minehelme og dykkerhelme til fagfolk, backup-batterier og -akkumulatorer til elektriske døre for at forhindre dem i at blokere eller mase folk, batterier og akkumulatorer, der anvendes til instrumenter eller i forskellige typer måle- og instrumentudstyr samt batterier og akkumulatorer, der anvendes i forbindelse med solpanel- og solcelleenergi samt andre vedvarende energianvendelser. Industribatterier og -akkumulatorer omfatter også batterier og akkumulatorer, der anvendes i elektriske køretøjer som f.eks. biler, kørestole, cykler, lufthavnskøretøjer og automatiske transportkøretøjer. Ud over denne ikke-udtømmende liste med eksempler anses et batteri eller en akkumulator, der ikke er forseglet og ikke er et bilbatteri eller en -akkumulator, for at være et industribatteri eller en -akkumulator.

(10) Eksempler på bærbare batterier og akkumulatorer som er helt forseglede batterier og akkumulatorer, som en gennemsnitlig person uden vanskelighed kan bære i hånden, og som hverken er bilbatterier eller -akkumulatorer eller industribatterier eller -akkumulatorer, omfatter batterier bestående af en enkelt celle (som f.eks. AA- og AAA-batterier) og batterier og akkumulatorer, der anvendes af forbrugere eller fagfolk i mobiltelefoner, bærbare computere, batteridrevet håndværktøj, legetøj og husholdningsapparater som f.eks. elektriske tandbørster, barbermaskiner og håndholdte støvsugere (herunder lignende udstyr, der anvendes i skoler, forretninger, restauranter, lufthavne, på kontorer eller hospitaler), og andre batterier eller akkumulatorer, som forbrugerne kan anvende til normale husholdningsformål.

(11) Kommissionen bør vurdere behovet for en tilpasning af direktivet på baggrund af den tilgængelige tekniske og videnskabelige dokumentation. Kommissionen bør især foretage en revurdering af den undtagelse fra cadmium-forbuddet, der gælder for bærbare batterier og akkumulatorer, der er beregnet til batteridrevet håndværktøj. Eksempler på batteridrevet håndværktøj er værktøj, som forbrugere og fagfolk anvender til drejning, fræsning, slibning, formaling, savning, skæring, klipning, boring, hulning, stansning, hamring, nitning, skruining, polering eller lignende forarbejdning af træ, metal og andre materialer samt redskaber til slåning, klipning og andre haveaktiviteter.

(12) Kommissionen bør også følge og medlemsstaterne tilskynde til en teknologisk udvikling, der forbedrer batteriernes og akkumulatorernes miljøpræstationer i hele deres livscyklus, bl.a. ved deltagelse i fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

(13) Udtjente batterier og akkumulatorer bør indsamles for at beskytte miljøet. Hvad angår bærbare batterier og akkumulatorer bør der etableres indsamlingsordninger, der sikrer en høj indsamlingsprocent. Det kræver, at der oprettes indsamlingsordninger, så slutbrugerne kan skille sig af med alle udtjente bærbare batterier og akkumulatorer på en nem og gratis måde. Det er ligeledes hensigtsmæssigt at etablere forskellige indsamlings- og finansieringsordninger for de forskellige typer batterier og akkumulatorer.

(14) Det er ønskeligt, at medlemsstaterne opnår høje indsamlings- og genvindingsprocenter for udtjente batterier og akkumulatorer, så der opnås et højt niveau for miljøbeskyttelse og materiale-genvinding i hele Fællesskabet. Dette direktiv bør derfor opstille minimumsmål for indsamling og genvinding for medlemsstaterne. Det er hensigtsmæssigt at beregne indsamlingsprocenten på grundlag af det gennemsnitlige årlige salg i de foregående år, så der for alle medlemsstater kan opstilles sammenlignelige mål, der står i forhold til det nationale batteri- og akkumulatorforbrug.

(15) Der bør opstilles særlige genvindingskrav for cadmium- og blybatterier og -akkumulatorer for at opnå et højt niveau for materiale-genvinding i hele Fællesskabet og undgå forskelle mellem medlemsstaterne.

(16) Alle interesserede parter bør have mulighed for at deltage i indsamlings-, behandlings- og genvindingsordninger. Disse ordninger bør udformes med henblik på at undgå forskelsbehandling af importerede batterier og akkumulatorer, handelshindringer og konkurrenceforvridning.

(17) Indsamlings- og genvindingsordningerne bør optimeres, navnlig med henblik på at minimere omkostningerne og de negative virkninger for miljøet som følge af transporten. Behandlings- og genvindingsordninger bør anvende den bedste tilgængelige teknik, som defineret i artikel 2, nr. 11), i Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening¹²⁾. Definitionen af genvinding bør udelukke energiudnyttelse. Begrebet energiudnyttelse er defineret i andre fællesskabsinstrumenter.

(18) Batterier og akkumulatorer kan indsamles individuelt i forbindelse med nationale indsamlingsordninger for batterier eller sammen med affald af elektrisk og elektronisk udstyr i forbindelse med nationale indsamlingsordninger, der er iværksat på grundlag af direktiv 2002/96/EF. I sidstnævnte tilfælde bør batterier, som et obligatorisk minimum for behandlingen, fjernes fra det indsamlede affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Efter fjernelsen fra affaldet af elektrisk og elektronisk udstyr, underlægges batterier og akkumulatorer kravene i nærværende direktiv, og navnlig indgår de i beregningerne af opfyldelsen af målene for indsamling og underlægges kravene til genvinding.

(19) Der bør på fællesskabsplan opstilles grundlæggende principper for finansiering af håndteringen af udtjente batterier og akkumulatorer. Finansieringsordningerne bør bidrage til, at der opnås høje indsamlings- og genvindingsprocenter, og til at udmønte princippet om producentansvar i praksis. Alle producenter som defineret i dette direktiv bør registreres. Producenterne bør afholde omkostningerne ved indsamling, behandling og genvinding af alle indsamlede batterier og akkumulatorer med fradrag af den fortjeneste, der opnås ved salg af de genvundne materialer. Under visse omstændigheder kan der dog være grundlag for at anvende de minimis-regler for mindre producenter.

(20) For at sikre en effektiv indsamling er det nødvendigt at informere slutbrugerne om det hensigtsmæssige i særskilt indsamling, om de eksisterende indsamlingsordninger og om den rolle, de selv spiller for håndteringen af udtjente batterier og akkumulatorer. Der bør opstilles detaljerede retningslinjer for et mærkningssystem, der kan forsyne slutbrugerne med gennemskuelige, pålidelige og klare oplysninger om batterier og akkumulatorer og om de tungmetaller, de eventuelt indeholder.

(21) Hvis medlemsstaterne benytter økonomiske virkemidler som f.eks. differentierede afgiftssatser for at nå direktivets mål og navnlig for at opnå et højt niveau for særskilt indsamling og genvinding, bør de underrette Kommissionen herom.

(22) Det er nødvendigt med pålidelige og sammenlignelige data om de mængder af batterier og akkumulatorer, der markedsføres, indsamles og genvindes, for at kunne kontrollere, om direktivets mål er blevet nået.

(23) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelser af bestemmelserne i dette direktiv og sikre, at de anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

(24) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning¹³⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne.

(25) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹⁴⁾.

(26) Målene for dette direktiv, nemlig at beskytte miljøet og sikre et velfungerende indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(27) Dette direktiv berører ikke Fællesskabets bestemmelser om sikkerheds-, kvalitets- og sundhedskrav eller Fællesskabets specifikke bestemmelser om affaldshåndtering, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer¹⁵⁾ og direktiv 2002/96/EF.

(28) Hvad angår producentansvar er producenter af batterier og akkumulatorer samt producenter af andre produkter med indbygget batteri eller akkumulator ansvarlige for affaldshåndtering af de batterier og akkumulatorer, de markedsfører. Det er hensigtsmæssigt at anlægge en fleksibel tilgang, så finansierungsordningerne kan afspejle de forskellige nationale omstændigheder, og eksisterende ordninger kan tages i betragtning, navnlig ordninger fastlagt til efterlevelse af direktiv 2000/53/EF og 2002/96/EF, samtidig med at dobbeltbetaling bør undgås.

(29) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF af 27. januar 2003 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr¹⁶⁾ finder ikke anvendelse på batterier og akkumulatorer, der anvendes i elektrisk og elektronisk udstyr.

(30) Bil- og industribatterier og -akkumulatorer, der anvendes i køretøjer, bør opfylde kravene i direktiv 2000/53/EF, særlig artikel 4. Derfor bør anvendelse af cadmium i industribatterier og -akkumulatorer til elektriske køretøjer forbydes, medmindre de kan omfattes af en undtagelse på grundlag af nævnte direktivs bilag II —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Dette direktiv fastsætter:

- 1) regler for markedsføring af batterier og akkumulatorer og herunder et forbud mod markedsføring af batterier og akkumulatorer indeholdende farlige stoffer, og

- 2) særlige regler for indsamling, behandling, genvinding og bortskaffelse af udtjente batterier og akkumulatorer som supplement til den relevante fællesskabslovgivning om affald og om fremme af et højt niveau for indsamling og genvinding af udtjente batterier og akkumulatorer.

Målet er at forbedre miljøpræstationerne for batterier og akkumulatorer samt for den virksomhed, der udøves af alle erhvervsdrivende, som indgår i batteriers og akkumulatorers livscyklus, såsom producenter, distributører og slutbrugere og navnlig de erhvervsdrivende, som er direkte involveret i behandlingen og genindvindingen af udtjente batterier og akkumulatorer.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle typer batterier og akkumulatorer uanset deres form, volumen, vægt, materialesammensætning og brug. Det finder anvendelse med forbehold af direktiv 2000/53/EF og direktiv 2002/96/EF.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på batterier og akkumulatorer, som benyttes i
- a) udstyr med tilknytning til beskyttelsen af medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser, våben, ammunition og andet udstyr, bortset fra produkter der ikke er fremstillet til specifikt militære formål
 - b) udstyr, der er beregnet til opsendelse i rummet.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »batteri« eller »akkumulator«: enhver elektrisk energikilde, som dannes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som består af en eller flere primære battericeller (der ikke kan genoplades) eller af en eller flere sekundære battericeller (der kan genoplades)
- 2) »batteripakke«: enhver samling af batterier eller akkumulatorer, der er forbundne og/eller indkapslet i et hylster til en samlet enhed, som slutbrugeren ikke skal kunne dele eller åbne
- 3) »bærbart batteri eller bærbar akkumulator«: ethvert batteri eller knapcellebatteri eller enhver batteripakke eller akkumulator, der
 - a) er forseglet, og
 - b) kan være håndholdt, og
 - c) hverken er et industribatteri eller -akkumulator eller et bilbatteri eller -akkumulator
- 4) »knapcellebatteri«: ethvert lille rundt bærbart batteri eller enhver lille rund bærbar akkumulator, hvor diameteren er større end højden, til anvendelse i specialudstyr såsom høreapparater, armbåndsure, mindre bærbart udstyr og nødstrøm
- 5) »bilbatteri eller -akkumulator«: ethvert batteri eller enhver akkumulator, der leverer strøm til startmotor, lygter og tændingsanlæg
- 6) »industribatteri eller -akkumulator«: ethvert batteri eller enhver akkumulator, der er udviklet til industrielle eller erhvervsmæssige formål eller anvendes i enhver form for elektriske køretøjer
- 7) »udtjent batteri eller akkumulator«: ethvert batteri eller enhver akkumulator, der er affald i henhold til artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 2006/12/EF
- 8) »genvinding«: oparbejdning i en produktionsproces af affaldsmaterialer til deres oprindelige formål eller andre formål bortset fra energiudnyttelse
- 9) »bortskaffelse«: en af de tilladte operationer, der er omhandlet i bilag II A til direktiv 2006/12/EF
- 10) »behandling«: enhver aktivitet, der udføres på udtjente batterier og akkumulatorer, der finder sted, efter at de er afleveret til et anlæg med henblik på sortering, forberedelse til genvinding eller forberedelse til bortskaffelse

- 11) »udstyr«: enhver form for elektrisk eller elektronisk udstyr som defineret i direktiv 2002/96/EF, som helt eller delvis drives eller kan drives af batterier eller akkumulatorer
- 12) »producent«: enhver person i en medlemsstat, som, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernkommunikation som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg¹⁷⁾, for første gang erhvervsmæssigt markedsfører batterier eller akkumulatorer, herunder sådanne der er indbygget i apparater eller køretøjer, på den pågældende medlemsstats område
- 13) »distributør«: enhver person, som erhvervsmæssigt leverer batterier og akkumulatorer til en slutbruger
- 14) »markedsføring«: overdragelse eller tilrådighedsstillelse til tredjemand inden for Fællesskabet, med eller uden vederlag, herunder indførsel i Fællesskabets toldområde
- 15) »erhvervsdrivende«: enhver producent, distributør, indsamler, genvindingsvirksomhed eller anden behandlingsvirksomhed
- 16) »batteridrevet håndværktøj«: ethvert håndbåret apparat, der drives af batterier eller akkumulatorer og er beregnet til vedligeholdelse, byggeri eller haveaktiviteter
- 17) »indsamlingsprocent«: for en given medlemsstat i et givet kalenderår den procentsats, der fremkommer ved at dividere vægten af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer indsamlet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i nærværende direktiv eller med direktiv 2002/96/EF i det pågældende kalenderår med den gennemsnitlige vægt af bærbare batterier og akkumulatorer som producenter enten sælger direkte til slutbrugere eller leverer til tredjemand med henblik på salg til slutbrugere i den pågældende medlemsstat i det pågældende kalenderår og de to foregående kalenderår.

Artikel 4

Forbud

1. Med forbehold af direktiv 2000/53/EF forbyder medlemsstaterne markedsføring af:
 - a) alle batterier og akkumulatorer med over 0,0005 vægtprocent kviksølv, uanset om de er indbygget i apparater, og
 - b) bærbare batterier og akkumulatorer med over 0,002 vægtprocent cadmium, herunder sådanne som er indbygget i apparater.
2. Forbuddet i stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse på knapceller med højst 2 vægtprocent kviksølv.
3. Forbuddet i stk. 1, litra b), finder ikke anvendelse på bærbare batterier og akkumulatorer, der er beregnet til anvendelse i:
 - a) nød- og alarmsystemer, herunder nødbelysning
 - b) medicinsk udstyr, eller
 - c) batteridrevet håndværktøj.
4. Kommissionen tager undtagelsen i stk. 3, litra c), op til revision og fremlægger en rapport for Rådet og Europa-Parlamentet senest den 26. september 2010, om nødvendigt med relevante forslag, med henblik på at forbyde cadmium i batterier og akkumulatorer.

Artikel 5

Bedre miljøpræstationer

Medlemsstater, som har fabrikanten på deres territorium, fremmer forskning og tilskynder til forbedringer af de overordnede miljøpræstationer for batterier og akkumulatorer i hele deres livscyklus såvel som udvikling og markedsføring af batterier og akkumulatorer, der indeholder mindre mængder af farlige stoffer eller mindre forurenende stoffer, særlig til erstatning for kviksølv, cadmium og bly.

Artikel 6

Markedsføring

1. Medlemsstaterne må ikke af grunde, som er omhandlet i dette direktiv, forhindre, forbyde eller begrænse markedsføring på deres område af batterier og akkumulatorer, der opfylder kravene i dette direktiv.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at batterier og akkumulatorer, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, ikke bringes på markedet, eller at de trækkes tilbage fra markedet.

Artikel 7

Genvindingsmål

Medlemsstaterne skal, under hensyntagen til miljøvirkningen af transport, træffe nødvendige foranstaltninger til at maksimere den særskilte indsamling af udtjente batterier og akkumulatorer og at begrænse bortskaffelsen af batterier og akkumulatorer som blandet kommunalt affald mest muligt med henblik på at opnå et højt niveau for genvinding af alle udtjente batterier og akkumulatorer.

Artikel 8

Indsamlingsordninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes passende indsamlingsordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. Sådanne ordninger:

- a) skal give slutbrugerne mulighed for at skille sig af med udtjente bærbare batterier eller akkumulatorer på et let tilgængeligt indsamlingssted i deres nærhed, under hensyn til befolkningstætheden
- b) kræver, at distributører tager udtjente bærbare batterier eller akkumulatorer tilbage gratis, når de sælger bærbare batterier og akkumulatorer, medmindre en vurdering viser, at direktivets miljømålsætninger nås mindst lige så effektivt ved alternative eksisterende ordninger. Medlemsstaterne skal offentliggøre sådanne vurderinger
- c) må ikke indebære, at slutbrugerne pålægges betaling, når de skiller sig af med udtjente bærbare batterier eller akkumulatorer, eller at de forpligtes til at købe et nyt batteri eller en ny akkumulator
- d) kan gennemføres sammen med de ordninger, der er nævnt i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2002/96/EF.

For indsamlingssteder, der etableres for at overholde litra a) i dette stykke, gælder de i direktiv 2006/12/EF eller Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald¹⁸⁾ indeholdte krav om registrering eller tilladelse ikke.

2. Under forudsætning af at ordningerne opfylder kriterierne i stk. 1, kan medlemsstaterne:

- a) kræve, at producenter etablerer sådanne ordninger
- b) kræve, at andre erhvervsdrivende deltager i sådanne ordninger
- c) opretholde eksisterende ordninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at producenter af industribatterier og -akkumulatorer eller tredjemand, der handler på deres vegne, ikke nægter at tage udtjente industribatterier og -akkumulatorer tilbage fra slutbrugerne uanset deres kemiske sammensætning og oprindelse. En uafhængig tredjemand kan også indsamle industribatterier og -akkumulatorer.

4. Medlemsstaterne sikrer, at producenter af bilbatterier og -akkumulatorer eller tredjemand opretter ordninger for indsamling af udtjente bilbatterier og -akkumulatorer hos slutbrugeren eller på et let tilgængeligt indsamlingssted i dennes nærhed, medmindre indsamlingen sker som led i de ordninger, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2000/53/EF. For så vidt angår bilbatterier og -akkumulatorer fra private, ikke-erhvervsmæssige køretøjer, må sådanne ordninger ikke indebære, at slutbrugerne pålægges betaling, når de skiller sig af med udtjente batterier eller akkumulatorer, eller at de forpligtes til at købe et nyt batteri eller en ny akkumulator.

Artikel 9

Økonomiske virkemidler

Medlemsstaterne kan benytte økonomiske virkemidler for at fremme indsamling af udtjente batterier og akkumulatorer eller brug af batterier og akkumulatorer, der indeholder mindre forurenende stoffer, f.eks. ved at indføre differentierede afgiftssatser. Hvis de gør dette, underretter de Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet i forbindelse med anvendelsen af disse virkemidler.

Artikel 10

Indsamlingsmål

1. Medlemsstaterne beregner indsamlingsprocenten første gang for så vidt angår det femte hele kalenderår, der følger efter dette direktivs ikrafttræden.

Medmindre andet er fastsat i direktiv 2002/96/EF, omfatter årlige indsamlings- og salgstal batterier og akkumulatorer, der indgår i apparater.

2. Medlemsstaterne skal nå op på en indsamlingsprocent på mindst:

- a) 25 % den 26. september 2012.
- b) 45 % den 26. september 2016.

3. Medlemsstaterne overvåger indsamlingsprocenterne hvert år efter ordningen i bilag I. Med forbehold af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2150/2002 af 25. november 2002 om affaldsstatistik¹⁹⁾ fremsender medlemsstaterne denne rapport inden seks måneder efter afslutningen af det pågældende kalenderår. Det skal af rapporterne fremgå, hvordan de data, der var nødvendige for beregning af indsamlingsprocenten, er skaffet til veje.

4. Efter proceduren i artikel 24, stk. 2:

- a) kan der fastsættes overgangsordninger for at afhjælpe en medlemsstats vanskeligheder ved at opfylde kravene i stk. 2, som følge af særlige nationale forhold
- b) fastsættes der senest den 26. september 2007 en fælles metode til beregning af det årlige salg af bærbare batterier og akkumulatorer til slutbrugere.

Artikel 11

Fjernelse af udtjente batterier og akkumulatorer

Medlemsstaterne skal sikre, at fabrikanterne konstruerer apparater på en sådan måde, at udtjente batterier og akkumulatorer uden videre kan fjernes. Apparater, hvori batterier og akkumulatorer er indbyggede, ledsages af en vejledning, der viser, hvordan de kan fjernes på en sikker måde, og om nødvendigt af oplysninger til slutbrugeren om arten af det indbyggede batteri eller den indbyggede akkumulator. Disse bestemmelser finder ikke anvendelse, når vedvarende elektricitetsforsyning er nødvendig af hensyn til sikkerheden eller ydeevnen eller af medicinske grunde eller for at bevare data, og en vedvarende forbindelse mellem apparatet og batteriet eller akkumulatoren derfor er krævet.

Artikel 12

Behandling og genvinding

1. Medlemsstaterne sikrer senest den 26. september 2009,

- a) at producenterne eller tredjemand opretter ordninger til behandling og genvinding af de udtjente batterier og akkumulatorer under anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, hvad angår beskyttelse af sundhed og miljø, og
- b) at alle identificerbare batterier og akkumulatorer, der indsamles i overensstemmelse med artikel 8 i nærværende direktiv eller med direktiv 2002/96/EF, behandles og genvindes ved hjælp af ordninger,

der mindst skal opfylde fællesskabslovgivningen, særlig for så vidt angår sundhed, sikkerhed og affaldshåndtering.

Medlemsstaterne kan dog i overensstemmelse med traktaten bortskaffe indsamlede bærbare batterier og akkumulatorer, der indeholder cadmium, kviksølv eller bly, ved deponering eller underjordisk opbevaring, hvis der ikke findes noget levedygtigt endeligt marked. Medlemsstaterne kan endvidere, i overensstemmelse med traktaten, bortskaffe indsamlede bærbare batterier og akkumulatorer, der indeholder cadmium, kviksølv eller bly ved deponering eller underjordisk opbevaring som led i en strategi til udfasning af tungmetaller, som, på grundlag af en detaljeret vurdering af de miljømæssige, økonomiske og sociale indvirkninger, viser, at bortskaffelse bør foretrækkes frem for genvinding.

Medlemsstaterne offentliggør denne vurdering og meddeler Kommissionen udkast til foranstaltninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informations-samfundets tjenester²⁰).

2. Behandlingen skal opfylde minimumskravene i bilag III, del A.

3. Batterier eller akkumulatorer, der indsamles sammen med affald af elektrisk og elektronisk udstyr i medfør af direktiv 2002/96/EF, skal fjernes fra det indsamlede affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

4. Genvindingsprocesserne skal opfylde genvindingseffektivitetssatserne og de tilknyttede bestemmelser i bilag III, del B, senest den 26. september 2010.

5. Medlemsstaterne indberetter det niveau for genvinding, som opnås i hvert kalenderår og hvorvidt genvindingseffektivitetssatserne, som omhandlet i bilag III, del B, er nået. De sender oplysningerne til Kommissionen senest seks måneder efter udgangen af det omhandlede kalenderår.

6. Bilag III kan tilpasses eller suppleres for at tage hensyn til tekniske eller videnskabelige fremskridt efter proceduren i artikel 24, stk. 2. Navnlig:

- a) indsættes detaljerede bestemmelser om beregningen af genvindingseffektivitetssatser senest den 26. marts 2010
- b) skal genvindingseffektivitetssatserne med jævne mellemrum evalueres og tilpasses til den bedste tilgængelige teknik på baggrund af den udvikling, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit.

7. Inden Kommissionen foreslår ændringer af bilag III, hører den de relevante berørte parter, navnlig producenter, indsamlere, genvindings- og behandlingsvirksomheder, miljø-, forbruger- og arbejdstagerorganisationer. Den underretter det udvalg, der er nævnt i artikel 24, stk. 1, om resultatet af denne høring.

Artikel 13

Nye genvindingsteknikker

1. Medlemsstaterne tilskynder til udvikling af nye genvindings- og behandlingsteknikker og fremmer forskning i miljøvenlige og omkostningseffektive genvindingsmetoder for alle typer batterier og akkumulatorer.

2. Medlemsstaterne tilskynder behandlingsvirksomheder til at indføre certificerede miljøledelsessystemer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)²¹).

Artikel 14

Bortskaffelse

Medlemsstaterne forbyder bortskaffelse ved deponering eller forbrænding af udtjente industri- og bilbatterier og -akkumulatorer. Restprodukter fra batterier og akkumulatorer, der har undergået både

behandling og genvinding i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, kan dog bortskaffes ved deponering eller forbrænding.

Artikel 15

Eksport

1. Behandlingen og genvindingen af udtjente batterier og akkumulatorer kan finde sted uden for den pågældende medlemsstat eller uden for Fællesskabet, forudsat at transporten heraf finder sted i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald indenfor, til og fra Det Europæiske Fællesskab²²⁾.

2. Udtjente batterier og akkumulatorer, der eksporteres til tredjelande i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 259/93, Rådets forordning (EF) nr. 1420/1999 af 29. april 1999 om fælles regler og procedurer for forsendelser af visse typer affald til en række lande, der ikke er medlemmer af OECD²³⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 1547/1999 af 12. juli 1999 om fastlæggelse af de i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 omhandlede kontrolprocedurer for så vidt angår overførsel af visse typer affald til visse lande, for hvilke OECD-Rådets beslutning K(92)39 endelig udg. ikke finder anvendelse²⁴⁾, regnes kun med ved konstateringen af, at de i dette direktivs bilag III fastsatte krav og genvindingseffektivitetssatser er opfyldt, hvis der er solide beviser for, at genvindingsprocessen fandt sted under omstændigheder, der svarer til kravene i dette direktiv.

3. Nærmere regler for gennemførelsen af denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 16

Finansiering

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, finansierer alle nettoomkostninger i forbindelse med:

- a) indsamling, behandling og genvinding af alle udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, der indsamles i henhold til artikel 8, stk. 1 og 2, og
- b) indsamling, behandling og genvinding af alle udtjente industri- og bilbatterier og -akkumulatorer, der indsamles i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3 og 4.

2. Medlemsstaterne sørger ved gennemførelsen af stk. 1 for at undgå enhver form for dobbeltbetaling for producenter for så vidt angår batterier eller akkumulatorer, der er indsamlet efter ordninger, der er oprettet i overensstemmelse med direktiv 2000/53/EF eller 2002/96/EF.

3. Medlemsstaterne forpligter producenter eller tredjemænd, der handler på disses vegne, til at dække enhver nettoudgift, der opstår i forbindelse med offentlige oplysningskampagner om indsamling, behandling og genvinding af alle udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

4. Ved salg af nye bærbare batterier og akkumulatorer skal slutbrugerne ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genvinding.

5. Producenter og brugere af industri- og bilbatterier og -akkumulatorer kan indgå aftaler om andre finansieringsordninger end dem, der er nævnt i stk. 1.

6. Denne artikel finder anvendelse på alle udtjente batterier og akkumulatorer uanset hvilken dato, de er blevet markedsført.

Artikel 17

Registrering

Medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt producent registreres. Registrering skal undergives samme procedurekrav i hver medlemsstat. Disse krav til registrering fastsættes efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 18

Små producenter

1. Medlemsstaterne kan undtage producenter, som i forhold til det nationale markeds størrelse markedsfører meget små mængder batterier på det nationale marked, fra kravene i artikel 16, stk. 1, under forudsætning af at dette ikke forhindrer, at de i medfør af artikel 8 og 12 oprettede indsamlings- og genvindingsordninger fungerer tilfredsstillende.

2. Medlemsstaterne offentliggør udkast til foranstaltninger og begrundelserne for disse og meddeler dem til Kommissionen og de andre medlemsstater via det i artikel 24, stk. 1, nævnte udvalg.

3. Senest seks måneder efter den i stk. 2 nævnte meddelelse godkender eller forkaster Kommissionen udkast til foranstaltninger efter at have undersøgt, om de er i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte betragtninger og ikke udgør vilkårlig diskrimination eller en skjult hindring for handelen mellem medlemsstater. Træffer Kommissionen ikke afgørelse inden udløbet af denne periode, anses udkastet til foranstaltninger for godkendt.

Artikel 19

Deltagelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle erhvervsdrivende og alle kompetente offentlige myndigheder kan deltage i de indsamlings-, behandlings- og genvindingsordninger, der er nævnt i artikel 8 og 12.

2. Disse ordninger finder også anvendelse på batterier og akkumulatorer, der indføres fra tredjelande, på ikke-diskriminerende vilkår og tilrettelægges med henblik på at undgå handelshindringer eller konkurrenceforvridning.

Artikel 20

Slutbrugeroplysning

1. Medlemsstaterne sikrer, navnlig ved hjælp af oplysningskampagner, at slutbrugerne informeres udføreligt om:

- a) de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatorer
- b) hensigtsmæssigheden af ikke at bortskaffe udtjente batterier og akkumulatorer sammen med usorteret husholdningsaffald og af at deltage i deres særskilte indsamling for at lette behandling og genvinding
- c) de indsamlings- og genvindingsordninger, de har til rådighed
- d) den rolle, de spiller i forbindelse med genvinding af udtjente batterier og akkumulatorer
- e) betydningen af symbolet, der viser en overstreget affaldsbeholder på hjul, der er vist i bilag II, og af de kemiske betegnelser Hg, Cd og Pb.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at erhvervsdrivende giver nogle eller alle de i stk. 1 nævnte oplysninger.

3. Når medlemsstater kræver, at distributører tager udtjente bærbar batterier og akkumulatorer tilbage i medfør af artikel 8, skal de sikre, at sådanne distributører orienterer slutbrugerne om muligheden for at skille sig af med udtjente bærbar batterier og akkumulatorer på deres salgssteder.

Artikel 21

Mærkning

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle batterier, akkumulatorer og batteripakker mærkes korrekt med det i bilag II viste symbol.

2. Medlemsstaterne sikrer, at kapaciteten for alle bærbar batterier og akkumulatorer og for startbatterier og -akkumulatorer er angivet på dem på en synlig, læselig og uudslettelig måde senest den 26. september 2009. Efter proceduren i artikel 24, stk. 2, vedtages der senest den 26. marts 2009 detaljerede regler for

gennemførelsen af dette krav, herunder harmoniserede metoder til fastsættelse af kapacitet og hensigtsmæssig brug.

3. Batterier, akkumulatorer og knapceller, der indeholder over 0,0005 % kviksølv, over 0,002 % cadmium eller over 0,004 % bly, skal mærkes med den kemiske betegnelse for det pågældende metal, henholdsvis Hg, Cd eller Pb. Betegnelsen for indholdet af tungmetaller angives under det i bilag II viste symbol og skal fylde mindst en fjerdedel af størrelsen af dette symbol.

4. Symbolet i bilag II skal dække mindst 3 % af overfladen af den største side af batteriet, akkumulatoren eller batteripakken og have en størrelse på højst 5×5 cm. På cylinderformede celler skal symbolet dække mindst 1,5 % af batteriets eller akkumulatorens overflade og have en størrelse på højst 5×5 cm.

5. Hvis batteriet, akkumulatoren eller batteripakken har en sådan størrelse, at symbolets overflade bliver mindre end $0,5 \times 0,5$ cm, kræves der ingen mærkning af batteriet, akkumulatoren eller batteripakken. I stedet anbringes der et symbol på mindst 1×1 cm på emballagen.

6. Symbolerne påtrykkes på synlig, læselig og uudslettelig måde.

7. Undtagelser fra mærkningskravene i denne artikel kan gives efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 22

Nationale gennemførelsesrapporter

1. Medlemsstaterne sender Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv hvert tredje år. Den første rapport skal dog dække perioden indtil den 26. september 2012.

2. Rapporterne udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en formular, som udformes efter proceduren i artikel 24, stk. 2. Spørgeskemaet eller formularen sendes til medlemsstaterne seks måneder før begyndelsen af den første periode, rapporten skal dække.

3. Medlemsstaterne indberetter også om eventuelle foranstaltninger, som de træffer for at fremme udviklingen med hensyn til batteriers og akkumulatorers indvirkning på miljøet, navnlig:

- a) udvikling, herunder frivillige foranstaltninger truffet af producenterne, vedrørende nedbringelse af mængderne af tungmetaller og andre farlige stoffer indeholdt i batterier og akkumulatorer
- b) nye genvindings- og behandlingsteknikker
- c) erhvervsdrivendes deltagelse i miljøledelsesordninger
- d) forskning på disse områder og
- e) foranstaltninger truffet for at fremme affaldsforebyggelse.

4. Rapporten skal være Kommissionen i hænde senest ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker, eller for den første rapports vedkommende senest den 26. juni 2013.

5. Kommissionen offentliggør en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og om direktivets indvirkning på miljøet og på det indre markeds funktion senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter, jf. stk. 4.

Artikel 23

Revision

1. Kommissionen undersøger gennemførelsen af dette direktiv og direktivets indvirkning på miljøet og på det indre markeds funktion efter for anden gang at have modtaget medlemsstaternes rapporter, jf. artikel 22, stk. 4.

2. Den anden rapport, som Kommissionen offentliggør, jf. artikel 22, stk. 5, omfatter en evaluering af følgende aspekter af dette direktiv:

- a) hensigtsmæssigheden af yderligere risikostyringsforanstaltninger for batterier og akkumulatorer, der indeholder tungmetaller

- b) hensigtsmæssigheden af minimumsindsamlingsprocenterne for alle udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, jf. artikel 10, stk. 2, og muligheden af at indføre yderligere mål for de kommende år under hensyntagen til den tekniske udvikling og de praktiske erfaringer, der er gjort i medlemsstaterne
 - c) hensigtsmæssigheden af de mindstekrav vedrørende genvinding, der er anført i bilag III, del B, under hensyntagen til de oplysninger, medlemsstaterne har fremsendt, den tekniske udvikling og de praktiske erfaringer, der er gjort i medlemsstaterne.
3. Rapporten vedlægges om nødvendigt forslag til ændring af de relevante bestemmelser i dette direktiv.

Artikel 24

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i direktiv 2006/12/EF.
2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.
3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 25

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, og træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den 26. september 2008. Kommissionen meddeles om disse foranstaltninger og underretter den endvidere hurtigst muligt om eventuelle senere ændringer af disse.

Artikel 26

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 26. september 2008.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til alle eksisterende love og administrative bestemmelser på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 27

Frivillige aftaler

1. Forudsat at de med dette direktiv tilsigtede mål nås, kan medlemsstaterne gennemføre bestemmelserne i artikel 8, 15 og 20 ved aftaler mellem de kompetente myndigheder og de berørte erhvervsdrivende. Sådanne aftaler skal opfylde følgende krav:

- a) De skal kunne håndhæves.
- b) De skal indeholde mål og dertil knyttede frister.
- c) De skal offentliggøres i medlemsstaternes statstidende eller et officielt dokument, der er lige så tilgængeligt for offentligheden, og fremsendes til Kommissionen.

2. Der skal regelmæssigt føres tilsyn med, hvilke resultater der opnås, og disse skal rapporteres til de kompetente myndigheder og Kommissionen og gøres offentligt tilgængelige på betingelser, der fastsættes i aftalen.

3. De kompetente myndigheder skal sikre, at det undersøges, hvilke fremskridt der gøres i henhold til aftalen.

4. Ved manglende overholdelse af aftalerne gennemfører medlemsstaterne de relevante bestemmelser i dette direktiv ved love og administrative bestemmelser.

Artikel 28

Ophævelse

Direktiv 91/157/EØF ophæves med virkning fra 26. september 2008.

Henvisninger til direktiv 91/157/EØF betragtes som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 29

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 30

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. september 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

J. Borrell Fontelles

Formand

På Rådets vegne

P. Lehtomäki

Formand

- 1) EUT C 96 af 21.4.2004, s. 29.
- 2) EUT C 117 af 30.4.2004, s. 5.
- 3) EUT C 121 af 30.4.2004, s. 35.
- 4) Europa-Parlamentets udtalelse af 20.4.2004 (EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 354), Rådets fælles holdning af 18.7.2005 (EUT C 264 E af 25.10.2005, s. 1), Europa-Parlamentets holdning af 13. december 2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4.7.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 18.7.2006.
- 5) EFT C 30 af 4.2.1988, s. 1.
- 6) EFT L 78 af 26.3.1991, s. 38. Ændret ved Kommissionens direktiv 98/101/EF (EFT L 1 af 5.1.1999, s. 1).
- 7) EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.
- 8) EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 106).
- 9) EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.
- 10) EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).
- 11) EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.
- 12) EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006.
- 13) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.
- 14) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).
- 15) EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34. Senest ændret ved Rådets afgørelse 2005/673/EF (EUT L 254 af 30.9.2005, s. 69).
- 16) EUT L 37 af 13.2.2003, s. 19. Senest ændret ved Kommissionens afgørelse 2006/310/EF (EUT L 115 af 28.4.2006, s. 38).
- 17) EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19. Senest ændret ved direktiv 2005/29/EF (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).
- 18) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 166/2006.
- 19) EFT L 332 af 9.12.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 783/2005 (EUT L 131 af 25.5.2005, s. 38).
- 20) EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.
- 21) EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 196/2006 (EUT L 32 af 4.2.2006, s. 4).
- 22) EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2557/2001 (EFT L 349 af 31.12.2001, s. 1).
- 23) EFT L 166 af 1.7.1999, s. 6. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 105/2005 (EUT L 20 af 22.1.2005, s. 9).
- 24) EFT L 185 af 17.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 105/2005.

Overvågning af opfyldelsen af indsamlingsmålene, jf. artikel 10

År	Dataindsamling		Beregning	Indberetningskrav
X (*) +1	Salg i år 1 (S1)			
X+2	Salg i år 2 (S2)	—	—	
X+3	Salg i år 3 (S3)	Indsamling i år 3 (C3)	Indsamlingsprocent (CR3) = $3 \cdot C3 / (S1 + S2 + S3)$	
X+4	Salg i år 4 (S4)	Indsamling i år 4 (C4)	Indsamlingsprocent (CR4) = $3 \cdot C4 / (S2 + S3 + S4)$ (Mål fastsat til 25 %.)	
X+5	Salg i år 5 (S5)	Indsamling i år 5 (C5)	Indsamlingsprocent (CR5) = $3 \cdot C5 / (S3 + S4 + S5)$	CR4
X+6	Salg i år 6 (S6)	Indsamling i år 6 (C6)	Indsamlingsprocent (CR6) = $3 \cdot C6 / (S4 + S5 + S6)$	CR5
X+7	Salg i år 7 (S7)	Indsamling i år 7 (C7)	Indsamlingsprocent (CR7) = $3 \cdot C7 / (S5 + S6 + S7)$	CR6
X+8	Salg i år 8 (S8)	Indsamling i år 8 (C8)	Indsamlingsprocent (CR8) = $3 \cdot C8 / (S6 + S7 + S8)$ (Mål fastsat til 45 %.)	CR7
X+9	Salg i år 9 (S9)	Indsamling i år 9 (C9)	Indsamlingsprocent (CR9) = $3 \cdot C9 / (S7 + S8 + S9)$	CR8
X+10	Salg i år 10 (S10)	Indsamling i år 10 (C10)	Indsamlingsprocent (CR10) = $3 \cdot C10 / (S8 + S9 + S10)$	CR9
X+11	Osv.	Osv.	Osv.	CR10
Osv.				

(*) Ved år X forstås det år, hvori den i artikel 26 nævnte dato falder.

BILAG II

Symboler for batterier, akkumulatorer og batteripakker, der skal indsamles særskilt

Symbolet til angivelse af »særskilt indsamling« af alle batterier og akkumulatorer består af nedenstående overstregede affaldsbeholder på hjul:

Detaljerede krav vedrørende behandling og genvinding

DEL A: BEHANDLING

1. Behandlingen skal mindst omfatte udtagning af alle væsker og syrer.
2. Behandling og enhver oplagring, herunder midlertidig oplagring, på behandlingsvirksomheder skal finde sted enten på arealer med impermeabel belægning og passende vejrfast overdækning eller i egnede beholdere.

DEL B: GENVINDING

3. Genvindingsprocesser skal mindst nå op på følgende genvindingseffektivitetssatser:
 - a) genvinding af mindst 65 % af gennemsnitsvægten af bly-syre-batterier og -akkumulatorer, herunder genvinding af blyindholdet i så høj en grad, det er teknisk gennemførligt, uden at omkostningerne bliver alt for store
 - b) genvinding af mindst 75 % af gennemsnitsvægten af nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer, herunder genvinding af cadmiumindholdet, i så høj en grad, det er teknisk gennemførligt, uden at omkostningerne bliver alt for store og
 - c) genvinding af mindst 50 % af gennemsnitsvægten af andre udtjente batterier og akkumulatorer.